

Adres Redakcji i Administracji: **Lwów, ulica Chorażczyzny 1. 31.**

Cena 25 gr. we Lwowie i na egzempl.

Tel. Redakcji 2-30, 1-78, 15.
Tel. Administracji 73. — —

Dziś: Dodatek powieściowy

Należność pocztową opłacono ryczałtem.

**PRENUMERATA
MIESIĘCZNA:**

Z dostawą na miejsce
lub przesyłką pocztową **zł. 6.50**
Bez dostawy. . . **zł. 6.—**
Za granicą . . . **zł. 9.50**
P. K. O. 141.871.

GAZETA

*Pracowni
P. Biblioteki*
PORANNA

- ILUSTROWANY DZIENNIK INFORMACYJNY WSCHODNICH KRESÓW -

Nr. 9295.

Lwów, sobota 2 sierpnia 1930.

Rok XXI.

Nakładem Wydawnictwa „Gazeta Poranna” Spółka z ogr. odp.

Redaktor naczelny: **Dr. JÓZEF REINLENDER**

Sensacyjne szczegóły napadu U. O. W. pod Bóbrką.

Bandyci w strojach ukraińskich skautów.

Trup mężczyzny w życie. - Morderstwo z zemsty. - Płona chłopskie zagrody. - Samochód dla pijaków. - Trzęsienie ziemi kara za bezecną modę?

Szyrkę pragską, wędliny delikatesowe, poleca F-a „Zakopane” Lwów, ul. Akademicka 24. 6 14

DOCHÓD MIN. POCZT. WZRASTA.
(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 31 lipca. (st) Według dokonanych ostatnio zestawień dochody zwyczajne Min. Pocht i Tel. w maju w porównaniu do maja 1929 r. wzrosły o 383 tys. zł., gdyż wyniosły w maju br. 18.534 tys. zł., zaś w maju 1929 r. 18151 tys. zł.

GDY LUDNOŚĆ NIE MA PIENIĘDZY.
(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 31 lipca. (st) Min. skarbu wydało dziś zezwolenie na wprowadzenie do handlu małych butelek z wódką monopolową, po cenie 72 i 76 gr., zależnie od mocy 40 i 45 stopni.

NOWY WARSTAT PRACY.

Będzin, 31 lipca. (PAT). Jak slychać, grupa przemysłowców Zagłębia Dąbrowskiego projektuje założenie wielkiej fabryki, produkującej artykuły pomocnicze dla ciężkiego przemysłu. Budowę tej fabryki, która, według obliczeń, zatrudni ma kilka tysięcy robotników, finansować mają kapitałiści angielscy. Fabryka stanąć ma na terenie m. Będzina.

„ZIŁDZIEJ KIESZONKOWY” ULUBIENEC ARYSTOKRACJI.
(Do artykułu na stronie 9-tej).

PRZENIESIENIE W ADMINISTRACJI.

(Telefonem od naszego korespondenta.)
Warszawa, 31 lipca. (st) Inspektorem starostwa w województwie białostockim mianowany został dotychczasowy zastępca starosty w Jarosławiu, dr. Aleksander Schnitzel.

GENA ŻŁOTA NA SIERPIEŃ.

Warszawa, 31 lipca. (st) Minister skarbu wyznaczył cenę 1 gr. czystego złota na miesiąc sierpień na 5 zł. 92.44 gr.

„SŁODKIE” PLANY SOWIETÓW.

Moskwa, 31 lipca. (PAT) Według informacji prasy sowieckiej „Sojuzsachar” wypracował projekt przyszłej sowieckiej ewolucji cukrowniczej. M. in. nowy plan przewiduje wzrost spożycia w r. 1933 do 21.95 kg, podczas gdy w ostatnich trzech latach wypadało rocznie na głowę 6—8 kg. Produkcja cukru miałaby wynieść w r. 1933 około 4.460 tysięcy ton, t. zn. że Sowiety stałyby się największym na świecie wytwórcą cukru. Możliwość realizacji tego wielkiego planu wydaje się bardziej niż iluzoryczną.

KAWIARNIA „LOUVRE” Lwów, O 1. sierpnia wysypy nowo za gazowane artystów krajowych i zagranicznych światowej sławy: I. M. Loro ekscentryczni skryfonści Ferry Hall, tańce modernistyczne. Wiktor Tiu yn, piosenka na trojowy. Nura Aganick, polsk.-osyjska sub etka. Lala Witówna, tańce charakterystyczne. Tumanowa, tańce klasyczne.

DROGA ROZBOJU.

Lwów, 1. sierpnia.

Bandycki napad na wóz pocztowy pod Bóbrką zmusza nas do ponownego zajęcia się UWO i jej występkami. O-ta tecznie bowiem ów nowy akt „sabotażu”, łakomiącego się na gotówkę, jest wypaikiem wprost prowokującym jak najbardziej stanowczą reakcję. W imię porządku i bezpieczeństwa publicznego stan taki bezwzględnie nie może być dłużej tolerowany.

Nie zamierzamy powracać do spraw takich, jak „ideologia” UWO i moralność jej wyznawców. O tem była mowa z okazji niedawnego procesu lwowskiego, który zresztą przebiegiem swym dostatecznie wyjaśnił to nieciekawe zagadnienie. Poniekąd jednak ostatni wypadek wiąże się z procesem, a mianowicie z jego wyrokiem. Oto w do-rywczych komentarzach na tle bobreckiego „czynu” podniosły się głosy, widzące w działalności UWO skutek wyroku zbyt łagodnego.

Niewątpliwie każdy wyrok łagodny kryje w sobie pewną zachętę do ponowienia zbrodni, ale też wyrok surowy nie daje jeszcze żadnej gwarancji na przyszłość. Liczyć się trzeba ze specjalnym typem członków UWO, których kara nie odstrasza. Są dość młodzi, by nie myśleć o skutkach przestępstwa. Najlepszym dowodem na to może być ów Grzegorz Pisecki, który trafiony w pościgu odbiera sobie życie. Jakiej kary mógł się obawiać ten, kto sobie własnoręcznie wymierza najsurowszą? Dlatego też — naszym zdaniem — punkt ciężkości zagadnienia przesunąć trzeba z werdyktów sądowych na inną płaszczyznę.

Jaką? Oczywiście profilaktywną. Musi być gruntownie przewietrzona atmosfera, w której rodzą się i wzrastają kandydaci UWO, muszą być usunięte i zniszczone warunki, w jakich powstaje ów symptomatyczny kult zbrodni, skierowanej przeciw państwu, przeciw mieniu państwowemu, a wreszcie przeciw wszystkiemu, co polskie.

Z natury rzeczy należałoby skierować apel w pierwszym rzędzie do tych członków społeczeństwa ukraińskiego, które w głębi duszy potępiają takie metody „pracy ideowej”. Lecz przypuszczamy, że — jak dotychczas zawsze, tak i obecnie — taki apel pozostałby bez echa. Dopóki ucziwa i poważnie myśląca część Ukraińców nie wyrobi sobie koniecznej odwagi cywilnej, dopóki milcząco znosić będzie terror, narzucony przez nieodpowiedzialne jednostki, zakonspirowane w bandyckich jacejkach, — tak długo trudno oczekiwać z tej strony reakcji. Wymaga ona męstwa, a ludziom, którzy mieliby prawo i obowiązek zabrania głosu, brak tego męstwa. Wolą od czasu do czasu, w szczególnie drastycznych chwilach — umywać ręce.

To też nie zwracamy się do nich, lecz do władz. Przedewszystkiem do władz szkolnych. Wiemy pozytywnie, że w ukraińskim szkolnictwie średnim tak państwowem, jak prywatnem, nie wszystko jest w porządku. Wiemy także, że z pomiędzy absolwentów, a nawet uczniów tych szkół rekrutuje się większość „bojowców”. Wiemy wreszcie, że zadaniem szkoły jest nie tylko dostarczenie pewnego zasobu wiedzy, lecz w równym stop-

Anglia o pokoju we Wsch. Europie

NIEBEZPIECZEŃSTWO WOJNY JEST, ALE POKOJU BRONIA TRAKTATY.

Londyn, 31 lipca. (PAT.) Na wczorajszym posiedzeniu Izby Gmin, w czasie dyskusji nad polityką zagraniczną, poseł Rodd, konserwatysta, czyniąc aluzję do niebezpieczeństwa wojny w Europie wschodniej, zarzucał Rosji, iż sumy uzyskane z eksportu przeznacza na zakup materiału wojennego. Podsekretarz stanu w urzędzie spraw zagranicznych Dalton, odpowiadając, zaznaczył, iż nikt ze studujących bliżej politykę zagraniczną, nie może nie liczyć się z niebezpieczeństwem wojny w Europie wschodniej. Dlatego też rząd, który podpisał pakt Ligi Narodów, pakt Kelloga, traktat

morski etc., zdecydowany jest uczynić z tych dokumentów prawdziwe szanse trwałego pokoju.

Raczej gorzej, niż lepiej

PRZEDSTAWIAŁA SIĘ SYTUACJA GOSPODARCZA W CZERWCU.

(Telefmem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 31. lipca. (Z). Położenie rynku pieniężnego w czerwcu wykazywało w dalszym ciągu lekką poprawę. Mimo znacznie większego zapotrzebowania gotówkowego w końcu miesiąca i wzmożonej płatności na medio,

płynność na rynku krótkoterminowego pieniądza została utrzymana. Rezerwy gotówkowe w instytucjach finansowych wzrosły pod wpływem kurczących się operacji kredytowych i względnej obfitości gotówki. Stopa procentowa miała tendencję zniżkową. Stan wypłacalności wykazał lekką poprawę, uwydatniającą się głównie w spadku protestów wekslowych. W obrotach na giełdach pieniężnych jednak, jak zwykle w porze letniej, panował ruch ograniczony. Ceny ziemio-płodów od połowy czerwca poprawiły się, trudne jednak położenie rolnictwa ze względu na czas przednówkowy, które corocznie jest okresem silnego zapotrzebowania pieniężnego, nie doznało większej poprawy.

Wytwórczość górniczo - hutnicza wykazała spadek, który spowodowany był głównie mniejszą ilością dni pracy w tym miesiącu. Zbyt węgla nieco się zwiększył, wskutek czego wielkie zapasy na zwalach nieznacznie się obniżyły. Wydobycie ropy naftowej zostało utrzymane na poprzednim poziomie. Przeróbka w rafineriach — jak zwykle w pierwszych miesiącach letnich — była mniejsza.

Huty żelazne wskutek niepomyślnego stanu zamówień żelaza w kraju, przeprowadziły w czerwcu ograniczoną produkcję.

Stan zatrudnienia przemysłu włókienniczego w związku z produkcją na sezon zimowy nieco się zwiększył. Spokój międzysezonowy panował również w branży skórzaney i obuwniczej. W przemyśle metalowo - maszynowym stan obrotów i zatrudnienia zakładów nie doznał większej poprawy.

Przemysł drzewny w dalszym ciągu napotyka na trudności zbytu w kraju i zagranicą. W dziale przemysłu spożywczego zwiększyła się sprzedaż cukru w kraju, w innych gałęziach natomiast ruch nadal był słaby. Podobno obroty nawozami sztucznymi i innymi wytworami przemysłu chemicznego były mniejsze niż w ub. r. Obrót towarowy zagranicą w czerwcu również się zmniejszył. Na rynku pracy nastąpiła dalsza sezonowa poprawa, uwydatniająca się w spadku liczby bezrobotnych o przeszło 21 tys. osób.

WYCIECZKI „ŻEGLUGI POLSKIEJ”.

Gdynia, 31. lipca. (PAT.) Wydział Pasażerski P. P. „Żegluga Polska” w Gdyni organizuje 10-dniową wycieczkę do Londynu na komfortowym statku Towarzystwa s. s. „Premjer”.

Wycieczka wyruszy 22. sierpnia i powróci 1. września.

Pobyt w Londynie pełne 4 doby. Równocześnie organizuje się wycieczkę do Jugosławii na winogrona.

Wyjazd tej wycieczki nastąpi dnia 24. września, powrót dnia 18. października.

Wycieczka zatrzyma się 15 dni w Dubrowniku i zwiedzi po drodze Wiedeń, Budapeszt i Zagrzeb.

Arc. Salvator żąda odszkodowania

NIE BRAK MU TUPETU.

Wiedeń, 31 lipca. (PAT.) Arc. Leopold Salvator, który z powodu znanej afery oszukańczej sprzedaży naszyjnika napoleońskiego, trzymany był w areszcie śledczym w Nowym Jorku, i onegdaj wypuszczony został na wolność za kaucją 7.500 dolarów, wystosował przez swego adwokata do ekscesarszowej Zyty, arcyk. Ottona i arcyk.

Marji Teresy list, w którym czyni osoby te odpowiedzialnymi za jego aresztowanie oraz za szkody, które z tego powodu poniósł. Domaga się on odszkodowania w wysokości 50.000 dolarów i po 1000 dolarów za każdy tydzień od dnia jego aresztowania aż do dnia uwolnienia.

Komuniści chińscy grabią i mordują

SZANG SZA CAŁKOWICIE ZNISZCZONY.

Szanghaj, 31 lipca. (PAT.) Komuniści napadli wczoraj na kanonierkę amerykańską „Palos”, która patrolowała w pobliżu Szang Sza. 5 marynarzy amerykańskich zginęło w walce. Po stronie komunistów jest 50 zabitych i wiele rannych.

Pekin, 31 lipca. (PAT.) Według ostatnich wiadomości, pochodzących z Szang - Sza, wszystkie budynki rządowe oraz należące do cudzoziemców, stoją w ogniu lub zostały zniszczone. Oszczędzono jedynie gmach poczty o-

raz szpital. Miasto jest dotychczas objęte płomieniami. Grabieże trwają. Budynki towarzystw Standard Oil i Texas Oil zostały zrównane z ziemią. Brat gubernatora oraz szereg innych funkcjonariuszy został stracony. — Komuniści wypierają wojska rządowe w kierunku zachodnim. Około 10.000 mieszkańców zbiegło z miasta.

POPIERAJCIE LIGĘ

MORSKĄ I RZECZNĄ.

niu wychowanie obywatela.

Jeśli domowe wpływy, co jest notoryczne, uтрудniają wysiłki władz szkolnych, to jednak nie zwalniają to szkoły od obowiązku sparaliżowania tych wpływów. Jeśli dzięki pozaszkolnej agitacji zaraza irydynty wkracza w mury szkolne, jeśli sprawa, że np. obchody państwowe stają się parodią uroczystości — władze szkolne nie mogą przyglądać się temu obojętnie.

Nie naszą rzeczą jest wskazywanie metod wychowawczych, któreby z nie wdzięcznego materiału jednak uformowały człowieka-obywatela. Ale naszym obowiązkiem jest stwierdzenie, że szkolnictwo ukraińskie wymaga reform tak zasadniczych, jak też może personalnych, ponieważ dotychczas swego wychowawczego zadania nie spełnia.

I jest wreszcie trzeci czynnik, powołany do walki ze zwyrodnieniem politycznym z UWO, jej istnieniem i działalnością. To resorty spraw wewnętrznych, odpowiedzialny zarówno za stan bezpieczeństwa, jak też za kierunek polityki narodowościowej.

O aresztowaniach i rewizjach wśród członków UWO czytamy często, ale — jak się okazuje — to zupełnie

nie wystarcza. Nie tylko nie likwiduje organizacji, lecz jej nawet nie „przy-cisza”. Nie przeszkadza jej w przygotowaniu i wykonaniu nowych aktów terroru. A odpowiedzialność za to spoczywa nie na sędziach, lecz na organach bezpieczeństwa, które — jak dotąd — wykazują tylko bezsilność. Ścigają i tropią, ale nie unieszkodliwiają.

Możliwe, że w tej nieskuteczności ich akcji pewną winę ponosi i wewnętrzna polityka narodowościowa ze swą dwutorowością. Starymi i wypróbowanym zasadom walki z przestępczością przeciwstawiają się pewne liberalne ideały i oczywiście osłabiają ją. Zarządzenia naprawdę konieczne poddaje się rewizji pod kątem „ogólnej polityki” i uchyla je lub modyfikuje. Sami nie jesteśmy i nigdy nie byliśmy zwolennikami „ostrego kursu”, ale wymagać musimy kursu jednolitego. A przedewszystkiem musimy przypomnieć, że napad pod Bóbrką silnie wstrząsnął społeczeństwem polskim, które dość ma całej zabawy. I oczekuje ze strony władz radykalnych i ostrych zarządzeń.

Bo naprawdę przebrała się miarka cierpliwości.

Walka przedwyborcza w Niemczech.

Przegrupowania i secesje.

Berlin, 31 lipca. (PAT.) Jak już doniesiono, na wczorajszym zebraniu na czele komitetu centrum, przywódcy stronnictwa wystąpili **bardzo ostro przeciwko taktyce antycentrowej socjaldemokratów**, że o ile nie zmieniają oni swego postępowania agresywnego wobec rządu Brüninga, dalsza współpraca obu stronnictw politycznych w rządzie pruskim stanie się niemożliwa.

W odpowiedzi na ostrzeżenia stronnictwa centrowego, przywódca partii socjaldemokratycznej **dr. Breitscheid** zabrał głos na łamach „Sozialdemokratische Pressedienst“, oświadczając iż partja socjaldemokratyczna uczyniła **wszystko, co było możliwe**, aby nie dopuścić do polityki **pozaparlamentarnej** i proponowała bezustannie **współpracę w reformie finansowej państwa**, lecz rząd Brüninga propozycje jej systematycznie odrzucał. Obecnie zadaniem socjalistów jest wyłączenie wszystkich sił, ażeby przy wyborach w dniu 14 września, rząd Brüninga **nie uzyskał większości**. Jednakowoż — kończy Breitscheid — nieporozumienia, jakie powstały ze stronnictwem centrowym, będą traktowane **rzeczowo**, w każdym razie groźby, kierowane pod adresem partii socjalistycznej ze strony centrum, **nie ułatwią socjalistom prowadzenie polityki rzeczowej**.

W tutejszych kołach politycznych żywo komentują fakt, iż pomimo ostrzych słów ze strony przywódców centrum, odpowiedź Breitscheida napisana jest w **tonie spokojnym** i pośrednio zmierza do utrzymania za wszelką cenę **koalicji rządowej w Prusach**.

Berlin, 31 lipca. (PAT.) Wielki mistrz Zakonu młodoniemieckiego, **Artur Mehraun**, publikuje odezwę do swych zwolenników, w której mówi między in., że bezustanny **rozkład stronnictwa mieszczańskiego**, nie mógł trwać już dłużej. Stan taki był **anormalny** i przyczynił się do tego, że wielka część mieszczaństwa niemieckiego, stojąca pomiędzy socjal-demokratami i radykalami pravicowymi, spowodowała jego **opuszczenie**. Wy magało to utworzenia **nowego stronnictwa politycznego**, które też powstało pod nazwą „**Partja Państwowości Rzeszy**“. Partja ta nie może się składać z parlamentarzystów starej daty, musi być natomiast **młoda**, by natchnąć swoich zwolenników wiarą. — Wszyscy Niemcy — powiada Mahraun, tak z obozu **czarno-biało-czer**

wonego, jak też **czarno-czerwono-złotego**, należący do partji państwowo-

ści Rzeszy, muszą wyteńczyć siły do **wspólnej walki o jednolitość Niemiec**.

Partja demokratyczna niewolnikiem reakcji!

ERKELENS PRZESZEDŁ DO SOCJAL. DEMOKRATÓW.

Berlin, 31 lipca. (PAT.) W związku z utworzeniem **nowego stronnictwa państwowości Rzeszy**, w skład którego wstąpiła **partja demokratyczna**, jeden z wybitniejszych **demokratów niemieckich**, przywódca hirschdunkierowskiego ruchu zawodowego, **Erkelens**, przeszedł do stronnictwa **socjal-demokratycznego**. W liście swym, ogłoszonym w „Vorwärts“ Erkelens zarzuca, między innymi, że niemieckie stronnictwo demokratyczne stało się coraz bardziej **ofiara nacjonalistycznych hasła**. Wskutek niepomysłnych dla partji wyborów w r. 1928, partja demokratyczna stała się tak **bojaźliwa**, że wykazała coraz **wyraźniejszą potrzebę oparcia się o stronnictwa pravicowe**. Polityka Brüninga, pisze Erkelens — zadała demokratom **ostateczny cios**. Partja demokratyczna w czasie rządu Brüninga stała się **niewolnicą interesów najbardziej reakcyjnych ugrupowań politycznych**. W ostatnich czasach trudno było zorientować się w partji, o co jej właściwie chodzi. Z dnia na dzień **zmieniała swoje stanowisko polityczne**, przechylając się raz ku partjom pravicowym, to znowu ku partjom lewicowym. Na zakończenie przypominał Erkelens, że również **Nauman**, twórca nowoczesnego ruchu demokratycznego w Niemczech, dwa razy, tj. w roku 1903 i w 1918 miał zamiar wystąpić z partji demokratycz-

nej, by przejść do stronnictwa **socjalistycznego**.

MNIEJSZOŚCI NARODOWE A WYBORY.

Berlin, 31 lipca (PAT.) Po obradach kierowników życia polskiego na niemieckim Śląsku, na których zdecydowane zostało wzięcie udziału w wyborach do Reichstagu na jednolitą listę, spodziewane jest w najbliższym czasie zwołanie do Berlina **centralnego komitetu wyborczego w południowych Niemczech**. W posiedzeniu wezmą udział przedstawiciele wszystkich terenów, na których mieszka ludność polska. Centralny komitet wyborczy ustali ostatecznie **wspólną listę państwową do parlamentu Rzeszy** oraz **linię wytyczne akcji wyborczej w południowych Niemczech**.

Berlin, 31 lipca (PAT.) Na 1. sierpnia zwołane zostało do Berlina posiedzenie **związku mniejszości narodowych w Niemczech**. Głównym punktem obrad ma być ustosunkowanie się związku do wyborów do parlamentu Rzeszy. Prócz Polaków wezmą udział w obradach **Łużycanie, Litwini, Duńczycy i Fryzowie**.

PARLAMENTARZYSTA TURECKI W POLSCE.

Kraków, 31 lipca (PAT.) Wczoraj przybył do Krakowa bawiący od kilku dni w Polsce **Rehid Sawied Bej** poseł do parlamentu tureckiego, wybitny historyk i ekonomista.

6. MILJONÓW DOLARÓW

warta jest pewność prezerwatyw nabytych w Perfumerji S. Federa, Lwów, ulica Sykstuska 7. Tak twierdzą stanowczo dotychczasowi P. T. Odbiorcy. — Kto zaś jeszcze w to wątpi, raczy się sam przekonać, że coś tak ślicznego, ciekawego i bezwzględnie pewnego jeszcze nie był! — Zajmujący cenik z 5-ciu wzorami za złotych 2.50 (z prowincji w znaczkach pocztowych). Wysyłka poczt. bezwzględnie dyskretna. Tuzin złotych 4.—, 6.—, 8.—, 9.—, 12.—.

Perfumerja S. Federa, Lwów, ul. Sykstuska 7

(dom własny)

6 12

Import cukru polskiego do Litwy

SLABNIE Z POWODU KONKURENCJI NIEMIEC I CZECHOSŁOWACJI.

Ryga, 31 lipca (PAT.) Z Kowna donoszą: Wobec braku cukru własnego wyrobu, Litwa pokrywa całe swoje zapotrzebowanie importem z zagranicy. W ciągu ostatnich 7 lat dowóz cukru na Litwę wzrósł prawie 2 i pół krotnie, osiągając w r. 1929 27.031 ton cukru różnych gatunków. W r. 1928 znaczna część zapotrzebowania litewskiego pokrywana była importem z Czechosłowacji. W r. 1929 na pierwsze miejsce wysunął się import cukru niemieckiego, który w porównaniu z r. 1928 wzrósł przeszło pięciokrotnie, podczas gdy import z Czechosłowacji wzrósł o 40%, a

z Rosji sowieckiej o 12%.

Pozycja cukru polskiego wobec gwałtownego wdarcia się na rynek litewski cukru niemieckiego i poważnego wzrostu dowozu cukru czeskosłowackiego w ciągu r. 1929, bardzo poważnie osłabła.

Pochlebna opinja p. Pernot

O WYSILKACH I REZULTATACH POLSKIEJ WYTWÓRCZOŚCI.

Warszawa, 31 lipca. (PAT.) Bawiący obecnie w Warszawie **francuski minister robót publicznych p. Pernot**, w wywiadzie z współpracownikiem PAT. oświadczył co następuje:

„Przybyłem poraz pierwszy do Polski, której jestem dawnym przyja-

NOWY KONSUL GEN. ST. ZJEDN. W WARSZAWIE.

Warszawa, 31. lipca (PAT) Prasa podaje, iż na miejsce generalnego konsula amerykańskiego **Cole** mianowanego konsulem generalnym we Frankfurcie nad Menem, do Warszawy przybywa w charakterze konsula generalnego **Clair-Huddle**, dotychczasowy konsul w Kolonii.

CZAS NAJWYŻSZY PRYZYWCZAIO SIĘ DO ZŁOTEGO.

Warszawa, 31. lipca (PAT) Eksporterzy polscy, utrzymujący rozległe stosunki z zagranicą, winni dążyć do tego, aby wszystkie ceny na oferowane przez nich towary podawane były i akceptowane w złotych. Niestety obecnie praktyki kupców - eksporterów dalekie są od tego i na porządku dziennym są oferty opiewające na dolary, funty szterlingi lub też franki szwajcarskie. Podawanie cen w walutach obcych było uzasadnione w okresie dewaluacji, w żadnym jednak wypadku nie jest dopuszczalne obecnie po przeprowadzeniu reformy walutowej i stabilizacji złotego. W Egipcie, np. w Aleksandrii, tak giełda jak i wszystkie dzienniki notują codziennie kurs złotego, banki utrzymują stały kontakt z Bankami w Polsce i chcieliby rozporządzać odpowiednim zapasem waluty polskiej, tymczasem jednak eksporterzy unikają nietylko podawania cen w walucie złotej, lecz nawet i obrotów gotówkowych

ANGIELSKO - SOWIECKI TRAKTAT HANDLOWY W PRZYGOTOWANIU?

Londyn, 31. lipca (PAT) Donoszą tu z Moskwy, że komisarz spraw zagranicznych Litwinow oświadczył, iż rokowania bezpośrednie w sprawie długów rosyjskich w Anglii rozpoczną się z początkiem października. Ambasador sowiecki w Londynie przygotował ma do tego czasu podstawy do zawarcia traktatu handlowego angielsko - sowieckiego.

SUKCES TURYSTÓW SOWIECKICH.

Moskwa, 31. lipca (PAT) TASS donosi. W dniu 17. lipca br. trzech turystów sowieckich dotarli do szczytu Alma-Ata Wiercholek ten znajduje się na wysokości 4.300 m. w górach Alatu w Turkiestanie i uchodzi za szczególnie niedostępny. Dotychczas na szczyt ten nikt nie zdołał dotrzeć. Turysty musieli przedostawać się przez lodowce i wspinąć się po stromych skalach.

POD ZNAKIEM SAMOWYSTARCZAŁNOŚCI

Gdynia, 31 lipca. (PAT.) Na tutejszej liście kuracyjnej figurują m. in. p. **Davey Luiza** z bratem i córką, oraz syn ambasadora angielskiego **Erskine**.

NOWA EDYCJA 1930 r.

RAPSODIA WĘGIERSKA

FILM ŻYWEJ PIEŚNI.

od dziś w kinie „FATAMORGANA“ przy najniższych cenach miejsc.

NOWA EDYCJA 1930 r.

Najwspanialsze arcydzieło wszystkich czasów w niezwykłej oprawie muzycznej

Lil Dagover, Dita Parlo, Willy Fritsch od dziś w kinie „FATAMORGANA“ przy najniższych cenach miejsc.

6940

ku z całością. Zwiedziłem w Poznaniu **Wystawę Komunikacji i Turystyki**. Ta bor ruchomy, który tam jest wystawiony, specjalnie zaś jego części, które całkowicie zostały wykonane w Polsce, zrobiły na mnie **niesłychanie dodatnie wrażenie**. Przynosi on wielki zaszczyt **przemysłowi polskiemu**. Jutro mam zamiar udać się do Gdyni, gdzie zwiedzę port tamtejszy. Jako minister robót publicznych posiadam w swoim zarządzie porty, dlatego też interesuję się specjalnie tem, co w tej dziedzinie działo się w Polsce. Nad wyraz cieszy mnie to, iż skonstatuję na miejscu **postępy w tem pięknie i wielkiem dziele polskiem**. Serdeczne, nad wyraz, przyjęcie, które zgłosił mi w Polsce mnie i mojemu koledze, ministrowi lotnictwa **Eynacowi**, pozwoli nam wywieść z Polski jak najmielsze wspomnienia.

WZORY ODZNACZEŃ W ZWIĄZKU Z WYSTAWĄ POZNAŃSKĄ.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 31. lipca (Z) Rozporządzeniem Rady Min. zostały ustanowione następujące wzory specjalnych odznaczeń do nadania na międzynarodowej wystawie komunikacji i turystyki 1930 r. w Poznaniu. Odznaka wielkiej nagrody Grand Prix w formie krzyża na jednej stronie. W otoku środkowej części krzyża, zawierającej wizerunek orła państwowego będzie napis: „Międzynarodowa wystawa komunikacji i turystyki 1930“. Na odwrotnej stronie w środku krzyża litery R. P. W otoku napis: „Za chlubne wyniki pracy“. Dyplom honorowy i odznaki medali złote, srebrne, brązowe zawierać będą na jednej stronie wizerunek orła państwowego i napis: „Międzynarodowa wystawa komunikacji i turystyki 1930“, na odwrotnej zaś stronie alegoryczna postać ruchu oraz napis: „Za chlubne wyniki pracy“. Odznaczenia te nadaje minister komunikacji w porozumieniu z właściwym ministrem.

CO ZNALEZIONO POD ZAMKIEM OPOLSKIM?

Opole, 31. lipca (PAT). Według informacji pism, przy kopaniu fundamentów pod budowę nowego gmachu regencji opolskiej, na miejscu starego zamku piastowskiego natrafiono na **drewniane osiedle z przed wieków prawdopodobnie z przed 600 do 700 lat**. Tego rodzaju drewniane osiedla znaleziono na wschodzie jedynie koło Fragi. Osiedle znajduje się pod parkiem zamkowym na znacznej głębokości.

ŚŁOS ZAGRANICZNY O Ś. P. PROF. JAWORSKIM

Wiedeń, 31. lipca (PAT) Organ katolicki „Reichspost“ poświęca zmarłemu prof. Leopoldowi Jaworskiemu, artykuł pośmiertny, nazywając go nauczycielem swego narodu. Dziennik podnosi wybitne zasługi zmarłego polityka i uczonego, który stojąc zawsze na gruncie głęboko religijnym, był przez całe życie nieustraszoną badaczem w dziedzinie prawa, filozofii, polityki i socjologii, będąc zdania, że katolicyzm da się zawsze uzgodnić z postępową wiedzą.

NOWE WYPADKI PARALIŻU DZIECIĘCEGO.

Strassburg, 31. lipca (PAT) Stwierdzono tu 9 nowych wypadków paraliżu dziecięcego, który zdaje się ogarniać obecnie także dorosłych. Między innymi zmarł na tę chorobę jeden żołnierz.

Teatr Varieté

BAGATELA

Rejtana 3.
Lwów

Pod dyrekcją Franciszka Moszkowicza.

REPREZENTACYJNY LOKAL ROZRYWKOWY LWOWA.

Atrakcyjny program sierpniowy.

Prof. BRUSSES I PARTN. Folies Bergères — Paryż. Sensacyjny duet taneczny we własnych kreacjach.

RITA ALMAVIVA, Hiszpanka. W swoich oryginalnych tańcach hiszpańskich.

L. i G. CHMIELEWSKIE. Duet ekscentryczno-akrobatyczny.

MISS LILI WILSON. Piękność, Młodość, Wdzięk, Werwa, Uroda. W oryginalnych tańcach charakterystycznych.

ST. NELSKA. Pieśniarka nastrojowa.

LIA LISS. Niezrównana subretka międzynarodowa.

WANDA GIERASÓWNA. Prolongowana.

FELIKS ŻARNECKI. Piosenkarz.

R. LUBIENIECKA. Tancerka charakterystyczna.

J. KORECKI. Radio conferencier.

2 Orkiestry. Kapelmistrz W. Osiecki.

Początek o godz. 10 wiecz.

6/21

Wielka pożyczka amerykańska dla Jugosławii.

A CO Z KONJUNKTURĄ DLA POLSKI?

Nowy Jork, 31. lipca (PAT) Reprezentanci rządu Jugosławii, którzy bawią w Nowym Jorku, zawarli poważną transakcję pożyczkową. Pożyczka jugosłowiańska wynosić ma 250 milionów dol., część tej sumy zostanie wypuszczoną na

rynek jeszcze w roku bieżącym, pozostała zaś część obejmie kilka transz, puszcanych w różnych terminach do r. 1935. Znaczna część uzyskanej pożyczki zużyta ma być na stabilizację waluty jugosłowiańskiej.

Czasowa dyktatura.

JESZCZE JEDNA FORMA USTROJU PAŃSTWOWEGO.

Lizbona, 31. lipca. (PAT.) Odbył się tu zjazd gubernatorów i burmistrzów z całego kraju. Na zjeździe przemawiał premier, który odczytał zebrałym apel do ludności, wzywający do utworzenia ligi patriotycznej, mającej na celu popieranie dyktatury, do chwili

przeprowadzenia reorganizacji kraju. Oredzie to rozpatruje wszelkie zagadnienia polityki wewnętrznej i zagranicznej, opierając je obecnie na sojuszu z Anglią. Oredzie twierdzi, że nowy system konstytucyjny jest już przygotowany.

Czy będzie wreszcie pogoda?

PIM POWIADA, ŻE MOŻE TAK, A MOŻE NIE.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 31. lipca. (sl). Przez kilka tygodni czerwca i lipca trapiły nas upały i brak deszczów. Później nastąpił okres niepogody. Obecnie układ barometryczny nad kontynentem europejskim poprawił się na lepsze. Jest nadzieja, że w niedługim czasie pogoda się zmieni, choć z drugiej strony nie jest znów zupełnie dobrze, gdyż obszar niskiego ciśnienia obejmuje całą Europę północną. Obszar ten ma dwa środki głębokiej depresji nad Danią i Rosją wschodnią. Depresja duńska wywiera wpływ na Niemcy i Polskę, gdzie dziś w dalszym ciągu było pochmurno. Linja demarkacyjna niżej kończy się mniej więcej nad Alpami. We Włoszech północnych jest pogodnie i ciepło (Medjolan 26 stopni), a na

południu półwyspu upały dochodzą do 35 stopni. Na południu Francji, w Hiszpanii i na półwyspie Bałkańskim jest również pogodnie i bardzo upalnie. Ponieważ wyżej posuwa się powolnie na północ, należy się spodziewać za kilka dni lepszej pogody. Dziś zrana padały jeszcze deszcze w Pińsku, Zakopanem i Przemyślu. Wczoraj wieczorem silne burze szalały w Ostrowiu, Kaliszu, Pucku i Toruniu. Temperatura o godz. 8 rano wynosiła w Warszawie, Gdyni, Krakowie, Wilnie, Lublinie, Białymstoku, Kielcach, Bydgoszczy i Cieszyźnie 16, w Łodzi, Tarnopolu 17, w Lidzie i Kaliszu 18, w Zaleszczykach 19, we Lwowie, Pińsku, Poznaniu, Łucku i Krynicy 15, w Zakopanem 12, na Hali Gąsienicowej 7 stopni.

Reprezentacyjna droga nadmorska

ZNAJDUJE SIĘ W STADIUM WYKOŃCZENIA

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 31. lipca. (Z). Dowiadujemy się, że budowa drogi nadmorskiej Wielka Wieś, Hańterowo, Rożewie, Jastrzębia Góra, Ostrowo, Narwia wchodzi w ostatnie stadium wykonania. Do wykończenia całkowitego tej reprezentacyjnej polskiej drogi nadmorskiej, która kosztuje około 4 milj. zł., potrzeba jeszcze około 300 tys. Nałęcz przypomnieć, że budowa tej drogi długiej na 15 km., dokonywana jest z nadwyżek eksploatacyjnych kolejo-

wych, które Min. komunikacji na powyższy cel przelewa do dyspozycji Min. robót publ. w charakterze pożyczki. Szosa nadmorska będzie jedną z najpiękniejszych dróg w Polsce, szeroka na 9 m., prowadzi równolegle do siebie żwirowy chodnik na 2 m. szeroki.

Oprócz charakteru reprezentacyjnego polskiej drogi nadmorskiej, posiada ona znaczenie komunikacyjne i gospodarcze dla polskiego wybrzeża

bardzo doniosłe. Dzięki otwarciu tej drogi wzmoże się ruch letniskowy i turystyczny nad polskim wybrzeżem. Cały szereg osad i wsi rybackich zostanie zbliżony do większych śródmiejskich. Droga nadmorska stanie się początkiem dalszych podobnych dróg nadbrzeżnych. Jak się dowiadujemy, organizacje gospodarcze na Pomorzu zwróciły się do miarodajnych czynników z prośbą o przyspieszenie wypłaty ostatniej raty, aby umożliwić wykończenie szosy w najbliższych miesiącach i oddać ją do użytku publicznego w maju przyszłego roku.

DO LWOWA TAKŻE WSTĄPIĄ.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 31. lipca. (sl) W dniu 14 lipca przybywa do Warszawy z okazji zjazdu federacji polskich obywateli ojczyzny delegacja Fidaku w bie 8 osób. Goście zagraniczni zabawią w Polsce 10 dni i zwiedzą prócz Warszawy, Lwów, Kraków, Wiedę, Mościce, Zakopane, Katowice, Poznań, Gdynię i Gdańsk oraz odbędą podróż samochodem po Pomorzu.

LITWINI AMERYKAŃSCY W OBRONIE DEMOKRACJI I PARLAMENTU.

Gdańsk, 31. lipca (PAT) Z Kowna donoszą: Wielkie wrażenie wywołała tu wiadomość, że kolonja litewska w Ameryce północnej powzięła na wielkim zgromadzeniu delegatów, reprezentujących wszystkich Litwinów, zamieszkających w Stanach Zjednoczonych rezolucję domagającą się jak najszybszego stosowania konstytucji i demokratyczno-parlamentarnej formy rządu na Litwie. Rezolucji tej, zwłaszcza ze strony partii opozycyjnych, przypisują wielkie znaczenie.

W AUSTRII NASTĄPI POGŁĘBIENIE KRYZYSU!

Wiedeń, 31. lipca. (PAT). Austriacki Instytut studiów ekonomicznych ogłasza w swym biuletynie, iż sytuacja ekonomiczna Austrii pogorszyła się znacznie szybciej, aniżeli przypuszczano to kilka miesięcy temu. Przyszłość najbliższa nie daje powodu do przypuszczenia, iż sytuacja się poprawi, przeciwnie, zbliżająca się jesień każe przypuszczać, iż nastąpi dalsze pogłębienie się kryzysu.

R. 100 PRZELECIAŁ OCEAN!

Montreal, 31. lipca (PAT) Sterowiec R. 100, o godz. 19., według czasu Greenwich, przeleciał nad Detroit-Belle Isle i Nową Szkocją.

PRZED ESTONSKĄ PODRÓŻĄ.

Warszawa, 31. lipca (PAT) Panu Prezydentowi Rzeczypospolitej udającemu się do Estonii na okęcie „Polonia“, będzie towarzyszyć polska flota wojenna w składzie 4 torpedowców.

SKARGA APELACYJNA DR. TUKI ODRZUCONA.

Praga, 31. lipca (PAT) Sąd najwyższy odrzucił skargę apelacyjną dra Tuki, b. posła i sekretarza partii ludowej ks. Hlinki, skazanego w roku ubiegłym na 15-cie lat za spisek przeciwko republice i zbrodnię tajemnicy wojskowej.

ZWIEDZAJCIE
MIĘDZYNARODOWĄ WYSTAWĘ
KOMUNIKACJI I TURYSTYKI
W POZNANIU
OD 6. LIPCA DO 10. SIERPNIA BR.

Z DNIA.

Czy niema
na nich sposobu?

Lwów, 1. sierpnia.

Zwrócił się do nas pewien Czytelnik (wyższy urzędnik pocztowy) ze sprawą krótką, ale głęboko tragiczną. Bawił w Truskawcu na kuracji. Równocześnie żona jego uległa śmiertelnemu pokałeczeniu przez samochód, o czym dowiedział się z notatki w naszej kronice. Przybywszy natychmiast do Lwowa, stwierdził, że szofer, który spowodował przejechanie, nie zdobył się w krytycznej chwili nawet na szybkie zahamowanie wozu. Może nie umiał, może nie chciał, a może stracił głowę. I zapytuje nas, czy na takie uliczne morderstwa niema rady?

Oczywiście — jest rada. Plaga nieostrożnej lub nieumiejętnej jazdy samochodem nie jest siłą wyższą, przed którą należałoby kapitulować. Ale opanowanie tej plagi wymaga dobrej woli i prawdziwej, rzeczowej energii powołanych czynników.

Temat ten poruszaliśmy wielokrotnie i właściwie należałoby go poruszać codziennie, bo niema dnia bez jakiejś ulicznej katastrofy. Oczywiście — dla władz, powołanych do normowania ruchu ulicznego, przejechanie człowieka nie jest katastrofą. Są z tem obyte; mają swe instrukcje, w myśl których spisują protokół i „odstępują” komuś tam sprawę „do dalszego urzędowania”. Katastrofą jest wypadek tylko dla poszkodowanego i jego najbliższych, a o tem, czytając codziennie, kilkukilowe notatki, za mało się myśli.

Dlatego może w ruchu samochodowym toleruje się stan rzeczy, którego nie ścierpanoby w żadnej innej dziedzinie. Człowiek dla otoczenia niebezpieczny ulega „z urzędu” unieszkodliwieniu. Karty na broń wydaje się z dużą oględnością badając kwalifikacje petenta. Człowiek, któryby z nabiałą i gotową do strzału bronią chodził po ulicach miasta, zostałby zapewne z miejsca przytknięty. Ale szofer, który ze swą śmiertelnością maszyną rozbił się po mieście, nie jest uważany za niebezpiecznego.

Na postojach dorożek samochodowych można przyjrzeć się ludziom, w których ręce przeszła władza nad bezpieczeństwem, zdrowiem i życiem mieszkańców. Są to najczęściej młodzieńcy, których wiek już sam nie daje gwarancji powagi i odpowiedzialności. Ze powrócimy do poprzedniej analogii — karty na broń odmówionoby im z pewnością, radząc, by nieco poczekali, aż nabiorą doświadczenia i równowagi, ale z całym zaufaniem oddaje się im kierownicę potężnej i groźnej maszyny. Jest w tem jakiś paradoks, którego następstwa odczuwa na sobie ludność.

Odpowiedzą nam, że szoferzy przeszli przez egzamin. Ale ów egzamin nie sprawdza rzeczy może najważniejszej, t. j. umysłowej i moralnej dojrzałości do funkcji, wymagającej wyjątkowych kwalifikacji, nie innych niż te, których np. żąda się od maszynisty kolejowego lub pilota lotniczego. Egzaminatorom wystarczy znajomość motoru, przepisów drogowych i krótka próba prowadzenia wozu, a to — jak się codzień okazuje — zupełnie nie wystarcza.

Dlatego „problem szoferski” we

Z Tymczasowej
Radę miejskiej

interesy gminy

Lwów, 1. sierpnia.

(ip). Na wstępie wczorajszego posiedzenia Rady miejskiej prez. Brzozowski w związku z przypadającą na dzień wczorajszy rocznicą śmierci męczeńskiej Wiśniowskiego i Kapuścińskiego, wezwał reprezentację miejską do manifestacji hołdu dla bohaterów narodowych przez powstanie z miejsc. Po tym uroczystym momencie przystąpiono do obrad.

Inż. Lisowski przed porządkiem dziennym zabrał głos w następujących sprawach: wezwał Radę do zajęcia się sprawą uregulowania ruchu ulicznego we Lwowie, usprawnienia inspekcji biurowej, aby położyć kres budowaniu domów bez konsensu, a wreszcie wydelegowanie komisji, która zbadała skandaliczny stan części ulicy Gródeckiej w widłach łączących ją z ulicą Janowską i podjęła odpowiednie kroki w tym kierunku.

Z kolei red. Szczurek wniósł interpelację w sprawie roszczeń b. dyr. Teatrów miejskich Czarnowskiego o odszkodowanie. Mowca zaznaczył, iż komisja teatralna załatwiła już tę sprawę w ten sposób, iż gmina miała wypłacić p. Czarnowskiemu kwotę 78 tys., do czego p. Czarnowski się skłaniał. Mowca zapytuje, z czyjego upoważnienia skierowano następnie tę sprawę do sądu polubownego, który o-

rzekł, iż gmina ma zapłacić p. Czarnowskiemu 137 tys. — i kto zawinił, iż sprawa przybrała dla gminy tak niekorzystny obrót, oraz w jaki sposób przyjdzie zamierza załatwić sprawę.

Kolonje pracowników M. Z. E.

Następnie z porządku dziennego załatwiono szereg drugich uchwał z referatu r. Rybickiego w sprawie zamiany wzgl. nabycia gruntów. Sprawę darowizny gruntu miejskiego przy ul. Zadwórzńskiej Małop. Zw. Straży pożarnej, referowaną na poprzednim posiedzeniu przez r. Baczewskiego, referował dyr. Suesser. Zatwierdzono w drugim czytaniu uchwaloną poprzednio darowiznę. Po powzięciu drugich uchwał r. Tarnawiecki przedstawił sprawę sprzedaży gruntu miejskiego

Prez. Brzozowski odpowiedział, że sprawa ta była załatwiona podczas jego nieobecności i dopiero po jej zbadań da wyjaśnienie na jednym z najbliższych posiedzeń.

przy drodze Kulparkowskiej bocznej 7-miu funkcjonariuszom M. Z. E. o łącznym obszarze 3840 s. kw. w cenie po 27 zł. za sążeń kw. pod budowę domów. Ma to być rozszerzenie kolonii mieszkaniowej Związku funk. M. Z. E., grupujących się w Domu Katolickim. Wniosek przyjęto.

Z referatu r. Kwiatkowskiego zatwierdzono akt organizacyjny Szkoły powsz. mieszanej im. św. Kazimierza dla dzieci umysłowo upośledzonych.

Szczury na Radzie miejskiej.

Referowany przez dr. Pisęka projekt odszczurzenia miasta wywołał długą dyskusję, w której zabierali głos poseł Śliwiński, inż. Lisowski, rekt. Weigel, r. Thom i i. Mowcy wyrażali wątpliwości tak co do technicznego powodzenia tej akcji jak i co do kwestji prawnej odnośnie do nałożenia opłat na właścicieli realności. W końcu na wniosek r. Thoma odesłano spra-

wę do komisji prawniczej.

Referat r. Włodzimierskiego w sprawie rozszerzenia rejonu apteki przy pl. Gołuchowskich wywołał różnicę zdań.

W dyskusji zabierali głos rr. dr. Ruf, Toczyński, Bilbel, Łukasiewicz, Kurczyński. Nakoniec w myśl wniosku referenta 17 głosami przeciw 15 załatwiono prośbę odmownie.

Regulamin dla miejskich domów mieszkalnych referowaną przez rekt. Weigla uchwalono.

W myśl wniosku ref. dr. Neumana uchwalono poruczyć prokurę Miejskiego Zakładu pogrzebowego r. Magistrału Czajkowskiemu.

Na wniosek ref. dra Chołodeckiego upoważniono syndyka miejskiego do wniesienia awizacji przeciw lokatorowi realn. miejsk. przy ul. Paulinów i drugiemu w realn. przy ul. Stryjskiej.

Z referatu r. Kupczyńskiego uchwalono pobierać czynsze za mieszkania kierowników i nauczycieli szkół powszechnych i średnich w miejskich budynkach w wysokości dodatku mieszkaniowego.

Nakoniec w myśl referatu r. Felsztyna uchwalono przeprowadzić instalację elektryczną, wodociagową i gazową w gmachu Ośrodka Zdrowia na Zamarstynowie.

POPIERAJĄCIE LIGĘ
MORSKĄ I RZECZNĄ.

Ci mają dobry humor

UKRAINA ZA „POMORSKI KURYTARZ”

Lwów, 1. sierpnia.

Jest rzeczą wiadomą, że Niemcy w swej propagandzie rewizjonistycznej trzymają się podwójnej metody. Bądź żądają rewizji granic wschodnich bez zastrzeżeń i bez ekwiwalentu, bądź też wspinałomyślnie „ofiarują” różne „odszkodowania”. To drugie przeznaczone jest zapewne dla tych zagranicznych przyjaciół Polski, których sumienie nie mogłoby się pogodzić z myślą o prostym rabunku naszych ziem. W ten sposób przed jakimś czasem „dawano” nam Litwę zamiast Pomorza, a Klajpedę zamiast Gdańska. Ostatnio znalazł się nowy obiekt „zamiany”.

W czasopiśmie „Der Jungdeutsche” występuje z dłuższym artykułem niejakiego księża Koczubeja, ongiś wielki latyfundysta na Ukrainie i kresli zasady „nowej polityki na Wschodzie”. Po szerokim wstępie i ostrożnych przygotowaniach konkretyzuje swą ofertę w następujący sposób: Polska oddaje Niemcom dobrowolnie Pomorze wraz

z dostępem do morza, a wzamian zato Niemcy zobowiązują się dopomóc Polsce do podbicia Ukrainy z dostępem na morze Czarne, które — zdaniem księcia Koczubeja — ma dla Polski większą wartość, niż Bałtyk. Nadto dowiadujemy się, że w realizacji takiego planu chętnie dopomogłaby Rumunia.

Przypuszczamy, że całego „projektu” nie chciałby firmować rząd niemiecki, zajęty w tej chwili „nawiązywaniem bliższych stosunków” z Sowietami. Ale oferta „Der Jungdeutsche” jest nader znamienym wyrazem popłatanych nastrojów niemieckich i bezgranicznej nieznajomości stosunków polskich. Kto prócz humorysty dałby się u nas złapać na taki haczyk?

Dziwne zaiste pojęcie o Polsce ma „Der Jungdeutsche” wraz ze swym księciem Koczubejem.

O utworzenie teatru
ludowego we Lwowie.

DEZYDERATY BEZROBOTNYCH ARTYSTÓW TEATRÓW LWOWSKICH.

Lwów, 1. sierpnia.

(.). Wczoraj wieczorem w gmachu Teatru wielkiego odbyło się zebranie artystów teatru lwowsk., którzy nie zostali przez nowp dyrekcję na nowy sezon zaangażowani. Dosłownie znaleźli się oni na bruku, bo nie mają nadziei znalezienia z powodu spóźnionej pory zajęcia w którymkolwiek z polskich te-

atrów. Panuje zatem w tych szeregach przygnębienie, graniczące z rozpaczą. Nic dziwnego, gdy się zważy, że są między nimi żywicieli rodzin, dla których gaża była jedynym środkiem ich utrzymania.

Na porządku dziennym było omówienie projektu gminy założenia teatru obywatelskiego, celem stworzenia dla

niezaangażowanych artystów modus vivendi. Myśl ta wyszła nie od artystów, lecz od pewnych członków Rady miejskiej. Zebrani wyrazili przekonanie, że **projekt ten jest nierealny w obecnych warunkach**. Niezaangażowani artyści są zdania, że terenem ich pracy, ze względu na ich rodziny może być tylko Lwów. To zaś dałoby się tylko w ten sposób uskutecznić, aby gmina dopomogła do założenia we Lwowie teatru ludowego. Podnoszono także, że w razie nierozwiązania kwestii pracy dla bezrobotnych, na gminę spadną **wielkie ciężary, w myśl postanowień statutu emerytalnego**.

Po dyskusji wybrano delegację, złożoną z pp. **Siemaszkowej, Rasińskiego, Bieleckiego i Ordon**, oraz redaktora **Cepnika** dla przedstawienia Prezydium miasta postulatów artystów.

Delegacja ta uda się w dniu dzisiejszym do p. prez. Brzozowskiego.

MAŁY FEJLETON.

JENÓ WALLESZ.

Detektyw.

Miała go już dosyć. Pe prostu, znudził jej się. Czyż można długo utrzymywać stosunek z jednym człowiekiem?

Długo jednak myślała nad tem, w jaki sposób ma się z nim rozstać. I ostatecznie nie przyszło jej do głowy nic lepszego. Napisała do niego list, że musi przestać się widywać, gdyż mąż zaczyna ją podejrzewać, a dowiedziała się ona zupełnie przypadkowo, że zaangażował nawet detektywa, który miał ich śledzić. Zarówno więc w jego, jak i w jej interesie leży, aby się narazie rozstał.

Rozstali się istotnie, choć on nie przedstawiał ciągle o niej myśleć i ciągle jeszcze wierzyć, że gdy podejrzliwość męża zostanie uspokojona, będą mogli nadal się widywać.

Pozostał jej więc wierny. Ale ona? Czy kobieta długo może obejść się bez przyjaciela? Mniejsza z tem, jak poznała tego eleganckiego pana, dość, że od kilku dni spotykali się codziennie.

Pewnego dnia, przytuleni do siebie, szli przez jedną z oddalonych od śródmieścia ulic, gdy nagle natknęli się na jakiegoś mężczyznę. Ona krzyknęła. Był to jej pierwszy kochanek. Nie zastanawiała się długo. Czują, że musi tę sprawę wyjaśnić. Przepraszyła swego towarzysza i pospieszyła do wzgardzonego przyjaciela.

— Inne, chcę z panem pomówić. Niech pan się niczemu nie dziwi. Niech pan też nie podejrzewa mnie. Przecież mówiłam panu, że mąż kazał mnie śledzić. To jest właśnie ten detektyw prywatny. Specjalnie przysłał mi się do niego, gdyż pragnę dowiedzieć się, czy wie coś o nas i czy doniósł już o czemkolwiek mężowi. Niech pan idzie spokojnie. Wszystko będzie dobrze...

Pospieszyła szybko do mężczyzny, którego pozostawiła na chodniku. Ten spojrzął na nią z wyrzutem.

— Proszę pani, jak pan mogła zostawić mnie tak samego i pospieszyć do innego mężczyzny.

Ale ona miała już doskonałe tłumaczenie.

— Proszę pana, zaraz panu wytłumaczę. Widzi pan, mój mąż podejrzewa mnie, że go zdradzam. Zaangażował więc detektywa, który miał mnie śledzić. Tamten pan jest właśnie tym detektywem. Specjalnie dosłał do niego, by poprosił go, aby nie mówił mężowi, że nas widział na ulicy.

Mężczyzna spojrzął na nią zdumiony, poczem roześmiał się.

— Pani małżonek śledzi więc panią przy pomocy dwóch detektywów.

— Jakto dwóch?

Mężczyzna, uśmiechając się w dalszym ciągu, wyjął z kieszeni kartę wizytową, na której widniał napis: „Oskar Hack, detektyw prywatny”.

Tłum. C. S.

DŹWIĘKOWY KINOTEATR PALACE

Wspaniały dramat erotyczny w 10 aktach p. t.

SZALONY KSIĄŻĘ

W głównych rolach p. zepiekna para kochanków: Joan Crawford i William Haines. Niewidziany dotąd mecz bokseński na ekranie. Ponadto dodatki dźwiękowe.

Wypadek motocyklowy na szosie stryjskiej.

Lwów, 1. sierpnia.

(—). Wczoraj około godz. 7 wieczorem na szosie stryjskiej na 15 km. wydarzył się wypadek motocyklowy, którego ofiarą padł posterunkowy policji **Marjan Gotwald**. Posterunkowy ten wybrał się wieczorem na przejażdżkę w stronę Stryja i na 15 km. z nieznanej na razie przyczyny **motocykl zdefekował**, wskutek czego maszyna przewróciła się do rowu, grzebiąc pod

sobą kierowcę. Gotwald odniósł ciężkie rany w okolicy oka, na twarzy i rękach. W kilka minut po katastrofie nadjechało od strony Stryja auto osobowe, które rannego posterunkowego Gotwalda odwiezło na Pogołowie ratunkowe, gdzie udzielono mu pomocy. Władze policyjne wdrożyły dochodzenie celem ustalenia przyczyny tego wypadku.

Warszawiacy jadą!

SZALONA JAZDA SAMOCHODEM.

(Od naszego korespondenta.)

Jarosław, w lipcu.

(K-Z) Na polecenie właściciela samochodu z Warszawy rozwinął szofer **St. Wawszkiewicz** także z Warszawy tak wielką szybkość na gościńcu we wsi Wulka Pełkińska, iż najechał na mieszkańca tej wsi **Jana Gonia** i włókł go samochodem ze sobą na przestrze-

ni 15 m. Goń doznał wskutek tego tak ciężkich obrażeń, iż odwieziono go do szpitala w Jarosławiu. Na winnych wypadku zrobiono doniesienie do sądu, który rozpatrzy bliższe szczegóły tej „warszawskiej jazdy”. Samochód ten ma Nr. W. 22985.

Zakończenie raidu awionetek

4 POLAKÓW WYLĄDOWAŁO W BERLINIE.

Berlin, 31. lipca. (PAT). Do godz. 16. dnia 31. lipca br. z liczby ogólnej startujących w dniu 20. lipca do międzynarodowego raidu awionetek 60-ciu uczestników, przybyło do Berlina 34 lotników, w tem 4 Polaków na awionetkach O. 1, P. 2, P. 3 i P. 4. W ciągu dnia dzisiejszego wylądowała na lotnisku w Tempelhofie dotychczas tylko jedna awionetka niemiecka E. 2. Wobec tego, że na razie skróconych jest 20 maszyn, w tem 7 maszyn niemieckich, 4 francuskie, 2 hiszpańskie, oraz 7 polskich, tj. O. 8, P. 1, O. 7, O. 9, O. 2, O. 5 i P. 5 — na szlaku znajduje się jeszcze 6-ciu lotników. Wobec tego, że do maszyny polskiej, pilotowanej przez **Muslewskiego** nie stosował się zakaz startu w Pau, został on skrócony z powodu nieprzybycia do mety w dniu dzisiejszym. Na trasie został więc z Polaków **Dudziński** na awionetce O. 5, który może jeszcze wylądować w dniu dzisiejszym, oraz **Babiński** na samolocie O. 6, który lądując dziś w Gdańsku, uszkodził podwozie samolotu, lecz mimo to zamierza

dziś jeszcze przybyć do Berlina.

Obecnie komisja lotu międzynarodowego raidu awionetek oblicza punkty poszczególnych lotników, którzy ukończyli lot, za uzyskane przez nich, szybkość i wytrzymałość lotu. Dotychczas ustalono punkty w odniesieniu do kilkunastu lotników. Gegowd na awionetce O. 1 uzyskał za przelot w ciągu 76 godzin 34 minut, ze średnią szybkością 99 km na godzinę — 27 punktów, oraz 60 punktów za wytrzymałość lotu, tj. pełnych 75 punktów za przebycie całej trasy, mniej 15 karanych punktów za przylot do Sewilli, po zamknięciu lotniska. **Więckowskiemu** przyznano za 59 godzin 37 minut lotu ze średnią szybkością 127 km na godzinę 159 punktów, za szybkość 75 punktów. Ostateczny plan zestawienia punktów ustalony zostanie po przybyciu na lotnisko w Tempelhofie wszystkich zawodników, którzy ukończyli całą trasę.

1 sierpnia zacznie się konkurs techniczny awionetek.

Na terenach zniszczonych trzęsieniem ziemi.

Rzym, 31 lipca. (PAT.) Sprawozdanie ministra robót publicznych o sytuacji na terenach dotkniętych trzęsieniem ziemi, zaznacza, że dostawa żywności zmniejsza się, ponieważ powracają już normalne warunki pracy. Stan sanitarny na wspomnianych terenach jest normalny. Ludność zaczyna powracać do swoich domostw. Dotyczy to, między in., Rionero, dokąd powróciło i rozpoczęło normalny tok życia, 2.600 ludzi. W 12 gminach rozpoczęto budowę 200 domów, mogących

pomieścić 6.000 osób. W przyszłym tygodniu, w licznych miejscowościach rozpoczęte zostaną budowy domów, o ogólnej liczbie 2.385 mieszkań, które pomieszczą taką samą ilość rodzin. Na ten cel przewidziana jest suma 35 milionów lirów, która zapewnić ma dach nad głową 15.000 ludziom.

Rzym, 31 lipca. (PAT.) Dzisiejsze pisma protestują przeciwko fantastycznym liczbom ofiar trzęsienia ziemi, podawanym przez liczne dzienniki zagraniczne. Stacje nadawcze: niemie-

ka i angielska oraz informatorzy amerykańscy uparczywie rozszerzają pogłoski o 10.000 zabitych. Stacja nadawcza angielska wysłała w sprawie sytuacji wewnętrznej w Italii oraz w sprawie prywatnych organizacji pomocy wiadomości najzupełniej nieścisłe, względnie ogromnie przesadzone.

NIE POTRZEBUJĄ OBCEJ POMOCY.

Warszawa, 31 lipca. (PAT.) Ambasada włoska w Warszawie komunikuje, że rząd włoski, mając w swoich rękach wszystkie sprawy, dotyczące akcji pomocy dla ofiar katastrofy trzęsienia ziemi, odmówiłby przyjęcia jakichkolwiek darów z zagranicy, wyrażając zarazem gorące podziękowanie tym wszystkim, którzy okazali szlachetne zamiary przyścia z pomocą.

WEZUWJUSZ DAJE ZNAKI ŻYCIA.

Rzym, 31. lipca. (PAT) Od dwóch dni działalność Wezuwjusza znacznie się wzmożła. W Neapolu widać doskonale ogień dobywający się z krateru. Obserwatorjum na Wezuwjuszu nie wydało jednak dotychczas żadnego komunikatu, co dowodzi, że zjawisko to nie jest groźne.

Rocznica męczeńskiej śmierci

Teofila Wiśniowskiego i J. Kapuścińskiego.

Lwów, 1. sierpnia.

Dla uczczenia śmierci męczeńskiej Teofila Wiśniowskiego i Józefa Kapuścińskiego zebrały się wczoraj przed pomnikiem bohaterów narodowych na Górze Stracenia delegacje stowarzyszeń ze sztandarami oraz liczna publiczność. Ks. Kan. Jakubowski odprawił tradycyjne nabożeństwo za dusze męczenników, wieczorem zaś przed pomnikiem udekorowanym zielenią i oświetlonym rzęsiście, odśpiewano pieśni narodowe.

Samochód dla pijaków.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 31. lipca. (st). W najbliższym czasie władze policyjne sprwadzą do Warszawy wóz samochodowy dla przewozu pijaków. Wóz będzie zamknięty, obity od wewnątrz wołokiem. Pijaków przewozić się będzie do stacji specjalnej, gdzie lekarz zastosuje przewietrzenie żołądka za pomocą bezwodnika kwasu węglowego. Wóz będzie pomalowany na kolor żółty.

NIE BĘDZIE II-EJ SERJI POŻYCZKI BUDOWLANEJ.

Warszawa, 31. lipca. (PAT.) W związku z ukazaniem się w Dzienniku ustaw R. P. z dnia 29. lipca br. rozporządzenia Ministra skarbu o emisji III. serii pożyczki pożyczki dolarowej, z której 1 milion obligacji przeznaczonych jest na skonwertowanie serii II., 5% premjowej pożyczki dolarowej z roku 1926, t. zw. „dolarówki”, zaś pozostałych pół miliona obligacji do rozsprzedaży — Ministerstwo Skarbu komunikuje, że przed wypuszczeniem serii III. premjowej pożyczki dolarowej, co nastąpi 1. lutego 1931, i przed upływem terminu oraz rozsprzedaży obligacji pożyczki, żadne inne nowe pożyczki wypuszczone nie będą, że przeto wszelkie pogłoski i wzmianki prasy o rzekomym wypuszczeniu w bliskim czasie II. serii pożyczki budowlanej, uważać należy za bezpodstawne.

Nowe szczegóły napadu na pocztę Zamachowcy U.O.W. działali na pewniaka. Jak woźnica ambulansu uniknął śmierci

Lwów, 1 sierpnia.

(jp) Nowy akt terroryzmu z pod znaku U. O. W., zuchwały napad na wóz pocztowy pod Bóbrką, wywołał olbrzymie wzburzenie i najostrzejsze potępienie w całym dobrze myślącym społeczeństwie bez względu na narodowość. Oburzenie to potęguje zwłaszcza fakt, że zamachowcy, jak widać z przebiegu zbrodni, nie myśleli zadowolić się jedynie łupem pieniężnym, ale uplanowali bestjałskie morderstwo na konwojentach karjolki, którego ofia-

ra padł jak wiadomo pełniący służbę posterunkowy Molewski, zaś woźnica ambulansu tylko dzięki przytomności umysłu i przypadkowi uniknął śmierci.

W sprawie tej wzbudzającej najwyższe zainteresowanie opinii publicznej, otrzymujemy od naszego Czytelnika z Bóbrki, szereg nowych charakterystycznych szczegółów tak co do okoliczności, w jakich dokonano ohydnej zbrodni, jakoteż co do jej przebiegu.

czem skierował broń do woźnicy, strzelając również parokrotnie. Woźnica zrozumiałwszy grożące niebezpieczeństwo, mimo, że strzały chybiły, upadł na ziemię.

Bandyta sądząc, iż został on także trafiony, kopnął go silnie a ten korzystając z tego potoczył się, niby bezwładnie do pobliskiego rowu. Wów-

czas napastnicy po oddaniu jeszcze paru strzałów do leżącego na ziemi i broczącego we krwi posterunkowego, zajęli się rabunkiem pieniędzy. Korzystając z ich nieuwagi, woźnica zbiegł chyłkiem i jak wiadomo, zawiadomił o wypadku posterunek P. P.

Jako szczególne zrzęczenie losu oraz siłę fatalizmu, można przytoczyć, że posterunkowy Molewski, który zmarł w szpitalu wskutek poniesionych ran, osierocając 5-ro dzieci, sam zgłosił się w tym dniu do swej władzy z prośbą o przydzielenie go do konwojowania poczty do Bóbrki, ponieważ miał tam swój prywatny interes do załatwienia. Zmarły tragicznie funkcjonariusz P. P. pochodził z Wielkopolski.

Na opustoszałym gościńcu

Miasto Bóbrka jest oddalone o 6 klm. od stacji kolejowej Bóbrka-Chlebowice, skąd przewozi się przychodzącą pociągami pocztą gościńcem, mało uczęszczanym poza godzinami nadejścia i odejścia pociągów. Nadto wzdłuż całej drogi niema osiedli ludzkich, która to okoliczność widocznie wzięta tak że w rachubę ukraińscy heroje przy planowaniu zamachu. O dokładnym obmyśleniu zbrodni świadczy również termin, na który naznaczono jej wykonanie, mianowicie liczono na to, że przed pierwszym zostanie nadesłana do Bóbrki większa gotówka na wypłatę pensji urzędniczych.

Należy podkreślić, że onegdajszy zamach nie był pierwszym, jaki uplanowali terroryści ukraińscy w tej dogodnej dla siebie okolicy. Już w ub. r. bowiem urządzono na tym samym gościńcu o godz. 9 wieczór napad na wóz pocztowy, który jednak skończył się fiaskiem. Bandyci zranili wówczas tylko lekko woźnicę, lecz łupu nie uzyskali. Z powodu tego zamachu właśnie zarządzone przy przewożeniu większej gotówki szczególne środki ostrożności, przez dodanie eskorty P. P., oraz przełożenie przewozu pieniędzy z pory wieczornej na dzienną. Zdawało się, że te środki ostrożności będą wystarczające, gdyż nie przypuszczano tak niesłychanego zuchwałstwa, aby bandyci napadli na pocztę w biały dzień.

Jak spełniona zbrodnia świadczy, rachuby te były mylne, gdyż „heroje” umieli dokładnie obliczyć szanse i wykonać zamach w takich warunkach, iż mogli liczyć na pewne powodzenie. Mianowicie rachowali oni na to, że przy przesyłce większej kwoty pieniężnej ekspedycja poczty na kolei potrwa czas dłuższy, że zatem zanim ambulans odjedzie, gościeńiec opusto-

szeje, gdyż wszystkie farmanki już dawno od pociągu przejadą. Tak się też stało, bo kiedy wóz pocztowy konwojowany przez posterunkowego Molewskiego dojeżdżał do lasku zwanego „Dębina”, znajdującego się w połowie drogi do miasta, na gościńcu istotnie nie było nikogo.

Pod tępem i mylił czujność narasników

Bandyci wykorzystali tę okazję. Według zeznań woźnicy karjolki pocztowej, który zaiste cudem uszedł śmierci, w chwili gdy wóz nie mógł być z gościńca dostrzeżony, wypadło z poza zakrętu trzech ludzi po miejsku ubranych. Jeden z nich podbiegł do siedzącego na wozie posterunkowego Molewskiego i momentalnie zanim ten miał czas zorientować się, co się dzieje, oddał do niego kilka strzałów, po-

Bandyci w strojach ukraińskich skautów.

(!) W związku ze śmiałym napadem U. O. W., dokonany na ambulans pocztowy między Bóbrką a Chlebowicami czerpiemy ze źródeł policyjnych następujące informacje: Ambulans pocztowy był silnie ostrzegany przez 5 osobników w strojach skautowskich, przytem wedle informacji policji konwojujący ambulans posterunkowy Molewski trafiony 8-min kulami, na miejscu wyzionął ducha.

Wedle zeznań naocznego świadka, które podaliśmy wczoraj, Motylewski zmarł w szpitalu, 15 minut po dokonany zamach, o którym po wiadomili władzę, nietylko woźnica, ale także i robotnicy, pracujący w polu. Policja bobrecka urządziła pościg Posterunkowi wyprzęgli konie z ambulansu i konno ruszyli za rabusiami. W lesie koń jeden nagle skoczył w bok i zrzucił posterunkowego. Upadek ten był dla przedstawiciela władzy szczęśliwy i ocalił mu życie, gdyż wła-

śnie w tej chwili rozległ się szereg strzałów, oddanych przez bandytów w stronę spadającego z konia policjanta. Pod osłoną strzałów rewolwerowych bandyci poczęli uciekać w las, z daleka policjanci widzieli jednego ze sprawców, który niosąc ciężki worek z nikłowymi monetami, wartości 5 tysięcy zł., nie mógł prędko nadążyć za swymi towarzyszami. Oddali do niego dwa strzały celne, jedna kula, która trafiła go w plecy, przebiła pierś, trzecią kulę w głowę skierował sam bandyta do siebie, wymierzając sobie karę. Sprowadzony na miejsce pies policyjny, przez 11 km. prowadził policję, następnie ze znużenia upadł. Na miejsce czynu, jak podaliśmy wczoraj, wyjechał naczelnik Urzędu Śledczego insp. Sztaba oraz zastępca kom. woj. podinsp. Abczyński. Pościg trwa nadal, bandyci ukrywają się w lasach za Chlebowicami

Amerykanin Prohibicja ostrosunkach amerykańskich wrogiem moralności.

Polacy są w Ameryce
cennym rabytkiem.

Lwów, 1 sierpnia.

(!) Do Warszawy przybył wraz z małżonką i synem jeden z najmłodszych przedstawicieli sądownictwa amerykańskiego — sędzia okręgowy na stan Michigan, Joseph A. Moynihan z Detroit.

Sędzia Moynihan jest człowiekiem stosunkowo młodym, jakkolwiek od lat 25 zajmuje wysokie stanowiska w życiu publicznym i polityce wewnątrz-

nej Stanów Zjedn. Do Polski przybył na czas krótki i zamierza oprócz Warszawy odwiedzić Kraków. Wyjechał z N. Jorku w czerwcu i był w Islandji, Szwecji, Norwegji, Finlandji, Rosji,

Aby lepiej poznać Polaków.

— Do Polski wybierałem się oddawna — powiada Amerykanin. Od 25 lat mam do czynienia z Polakami, mam pomiędzy nimi wielką ilość przyjaciół i już dawno pragnąłem poznać ich kraj. W sądach mam ogromną ilość polskich spraw i życzeniem mojem było poznać kraj Polaków, aby móc lepiej ich zrozumieć.

— Jest jakieś dziwne uprzedzenie do emigrantów w Ameryce. Przypisują im wielki udział w przestępstwach. Jest to śmieszne! Imigracja nie ma żadnego wpływu na falę przestępstw w Ameryce. Przystępca amerykański jest w ogromnej większości człowiekiem urodzonym w Stanach Zjednoczonych.

Chociaż fakty przestępstw w Ameryce są często wyolbrzymiane w pra-

Danji i w Niemczech. Z Krakowa udaje się do Austrii, Węgier, Włoch, Bawarii, Francji i Anglii. Jest to jego zwykła podróż wakacyjna, chociaż co roku zmienia marszrutę.

sie europejskiej, jednakże ilość przestępstw jest istotnie bardzo wielka. Trzeba wziąć pod uwagę

kcesmopolityczny skład obywateli wielkich miast, powojenne sytuacje w życiu rodzinnym, ogólne rozprężenie i skutki prohibicji, aby sobie jasno przedstawić sytuację.

Ameryka posiada za wielką ilość praw i rozporządzeń, dochodzących do dziesiątków tysięcy. Za wiele mamy instancji, za wiele ciał ustawodawczych. Za jedno i to samo przestępstwo różne miasta nakładają różne kary. W jednym wypadku więzienie, w drugim kara pieniężna, a w trzecim i jedno i drugie.

Na przykład, kobieta, której udo- wodniono czterokrotną sprzedaż wód-

Trup mężczyzny w życie

UKAZAŁ SIĘ OGZOM PRZERAŻONYCH ŻNIWIARZY.

Lwów, 1 sierpnia.

(!) Podczas żęcia żyta na polu dworskim w Żyznomierzu pow. Buczacz, znaleziono w życie zwłoki mężczyzny. Po przeprowadzeniu śledztwa ustalono, że denatem tym jest niejaki Tomasz Iwańcio z Żyznomierza, liczący lat około 32, notowany złodziej, kilkakrotnie karany już więzieniem. Wedle zapodań żony Iwańcio oddalił się z domu jeszcze dnia 13 czerwca i

więcej nie wrócił. Żona, przyzwyczajona do stałego znikania męża, nikomu o tem nie mówiła, przypuszczając, że po pewnym czasie znowu powróci na łono rodzinne. Komisja sądowno lekarska nie zdołała stwierdzić co było powodem śmierci Iwańciowa, wobec czego policja prowadzi dochodzenie, celem ustalenia przyczyny śmierci oraz wykrycia ewentualnego sprawcy.

ki i która poprzednio była za to skazana w paru stanach, karana jest bezterminowym więzieniem? Tylko w stanie Michigan udało się to straszne prawo zastąpić karą od 7 do 15 lat więzienia. W całej Ameryce obecnie obowiązuje „Habitual Criminal Offence Law“, czyli osoba karana po raz czwarty, zostaje skazana na bezterminowe więzienie bez względu na to, jak było ostatnie przewinienie.

Jest bardzo trudno dla sumienne-go i porządnego obywatela obudzić się z rana i zasnąć wieczorem, nie popełniwszy jakiego naruszenia prawa. Wszystko to tylko zwiększa przestępczość, a nie zmniejsza jej.

Jestem „suchym“, nie pijam alkoholu, lecz twierdzą, że największy wpływ na zwiększenie przestępstw w Ameryce uczyniła prohibicja.

Za dużo hypokryzji.

Niedługo nastanie czas, że kwestja prohibicji będzie w Ameryce sprawą, od której zależeć będzie przyszłość kraju.

W zastraszający sposób zwiększa się użycie narkotyków, tj. kokainy, morfiny i heroiny. Nałogi te powstały w tak wielkim stopniu też wskutek prohibicji. Mordercy pod działaniem narkotyków gotowi są na wszystko.

Za jeden z powodów morderstw — ciągnął sędzia Moynihan — uważam osłabienie więzów rodzinnych, chęć do zbytku bez pracy, brak poszanowania rodziców, niechęć rodziców do wychowywania swoich dzieci, zastąpienie ciepła domu rodzicielskiego przez szkoły i inne czynniki.

Plaga rozwodów w Ameryce ma kolosalny wpływ na falę przestępstw. Europa może uczyć Amerykę poszanowania rodziców, świętości ogniska domowego i wysokiego poziomu życia małżeńskiego.

Zwyczajem jest, iż będąc gościem jakiegoś kraju, musi się go chwalić. Nie jest to moim zwyczajem. Jako sędzia, muszę widzieć więcej ciemnych, niż jasnych stron życia. Lecz to, co mówię, jest szczerze. W Detroit jest około 300.000 Polaków. Chociaż trudno się asymilują, stają się pierwszorząd-

Dla sądu karnego niema wycieczki!

ZNÓW UDZIELIŁ PRZYTUŁKU DWOM KLIENTOM.

Lwów, 1. sierpnia.

(!) 15. bm. obok mostu kolejowego na ul. Zamartynowskiej spotkali Stefan Zaharo i Eugeniusz Zdobylski dwóch podejrzanych osobników, niosących wielkie tłumoki na plecach. Przytąpili więc do tajemniczych osobników i zapytali się ich, co niosą w tłumokach. — Jeden z zaindagowanych miał odpowiedź wyciągnął nóż i rzucił się na Zaharę, towarzysza jego, tchórzliwszej natury, porzucił tłumok z rzeczami i uciekł. — Przy pomocy przechodniów udało się Zaharowi przytrzymać osobnika, który się na niego targnął. Napastnikiem okazał się niejaki Stanisław Raczek, liczący lat 19. Sprowadzony na policję Raczek przyznał się do włamania dokonanego do mieszkania Jana Kaszuby, zamieszkałego w Lewandówce, skąd skradł garderobę, wartości 1.509 zł.

Wczoraj Raczek stanął przed Senatem karnym, któremu przewodniczył r. Bendaszewski, a oskarżał prok. Poeche. Senat po przeprowadzonej rozprawie skazał Raczkę na 8 miesięcy ciężkiego więzienia.

Przed Senatem karnym odpowiadał również wczoraj niejaki Andrzej Świrski, liczący lat 25, zamieszkały w Szabelli, pow. Rawa Ruska. Akt oskarżenia zarzuca wyżej wymienionemu, że 2. marca rozbił wagon pociągu towa-

Płona chłopskie zagrody.

FALA POŻARÓW W WOJEW. TARNOPOLSKIM.

Lwów, 1. sierpnia.

(!) Szereg pożarów nawiedził ostatnio województwo tarnopolskie, wyrządzając bardzo poważne szkody. I tak o godz. 23.45 wybuchł pożar w zagrodzie Michała Humyka, w Szyłach, pow. Zbaraż. Ogień strawił budynek gospodarski, zboże, inwentarz martwy i inne rzeczy, ogólnej wartości 2126 zł. Przeprowadzone dochodzenia wykazały, że ogień został podłożony. Podejrzanie padło na niejaką Jewkę Kuszmir, liczącą lat 40, mieszkankę tej samej wsi, którą też aresztowano. Kuszmir dokonała zbrodniczego czynu z zemsty.

Również z zemsty podłożył ogień

Stanisław Biernacki, lat 38, zarobnik dzienny, z Huty Starej, pow. Buczacz pod dom Ignacego Biedawskiego. Spalił się dach słomiany domu mieszkalnego, wartości 800 zł. Sprawca podpalenia został aresztowany i oddany do Sądu w Monasterzyskach.

W przysiółku Mamczury koło Rudy Brodzkiej, pow. Brody, wybuchł pożar w zagrodzie Jana Rudki, który zniszczył doszczętnie 6 zabudowań gospodarczych z inwentarzem martwym i częściowo żywym. Wedle obliczeń poszkodowanych szkoda wynosi około 85 tysięcy zł. Pożar został zlokalizowany po 2 godzinach przez mieszkańców wsi. W czasie akcji ratunkowej doznał ciężkich obrażeń Aleksander Mamczur, lat 25, który skacząc z dachu stodoły na sąsiedni budynek, spadł na ziemię z kilkunastu metrowej wysokości. Jak wykazały dochodzenia, pożar spowodowały nieletnie dzieci, w szczególności Jan Jacunka, 7-letni chłopiec, który przyszedł do domu Jana Rudki, gdzie bawił się z dziećmi zapałkami i spowodował zapalenie się kopic siana, złożonej na podwórzu między budynkami.

W WARSZAWIE PODRZUCAJĄ DZIECI.

(Telefoniem od naszego korespondenta).

Warszawa, 31 lipca. (st) Ostatnio ogromnie zwiększyła się liczba podrzutek w Warszawie. Przeciętnie przybywa zakładowi wychowawczemu 7 podrzutek dziennie. Przepelnienie zakładu jest ogromne. Na 750 miejsc jest 1.250 dzieci.

Odysea chodackowskiej krowy.

PO PRZECHADZCE DO BUDZANOWA, RYCY ZNÓW W RODZINNEJ ZAGRODZIE.

Lwów, 1. sierpnia.

(!) Onegdaj w nocy włamali się nieznani sprawcy do stajni Jana Dereńia, zamieszkałego w Chodackowie Wielkim, pow. Tarnopol i skradli na

nymi obywatelami. „First class citizens“. Są oszczędni, sumienni i pracowici. Interesują się sprawami publicznymi. Dla Ameryki są nabytkiem wielkim i cennym. Coraz więcej widzi się imion polskich na wszystkich stanowiskach. Polacy w Ameryce to wielka i żywotna siła i cieszą się bardzo, że jestem w ich kraju — zakończył sędzia Moynihan swoje wyrzuty.

szkodę gospodarza krowę wartości 30 dol. Poszkodowany na własną rękę rozwinął śledztwo, w czasie którego ustalili, że krowa jego zawędrowała do stajni Abr. Liebera Goldberga, zamieszkałego w Tarnopolu, Rynek 19, który z kolei sprzedał ją za 30 dol. niejakiemu Izraelowi Gruenbergerowi z Budzanowa. Aresztowany Goldberg przyznał się, że krowę do niego sprowadził niejaki Beresz Ort, zamieszkały w Tarnopolu. P. Beresz, nie ciekaw epilogu, zbiegł przed aresztowaniem. Krowę, która w międzyczasie odbyła tak daleką wędrówkę z Chodackowa przez Tarnopol do Budzanowa, oddano prawowitemu właścicielowi.

Przypomnę tylko, że Lwów stanowił poważną stację na drogach Jego żywota i stąd nie kto inny, ale właśnie my powinniśmy dolożyć wszelkich starań, by pamięć o Nim wiecznie była żywą. Bowiem nie tylko jako poeta, lecz także społecznie jako współpracownik „Kurjera Lwowskiego“, a następnie „Słowa Polskiego“ — względnie później piastując stanowisko profesora literatury porównawczej, a wreszcie rektora Uniwersytetu J. K. — zasłużył się naszemu grodowi specjalnie wybitnie. I jeszcze jedno: — że Lwów nie okazał za życia ani po śmierci serca ni wdzięczności owemu Dostojnemu Obywatelowi. — Stało się! Teraz przynajmniej powinniśmy błęd ten, będący plamą na naszych sumieniach naprawić, według wszelkich sił swoich.

Chciano Mu objawić wdzięczność i gmina postanowiła wzniesć Mu dom. Czekał długo! — Wreszcie poszukał sobie schronu — na Podhalu. Mimo to ofiarował swą bezcenną bibliotekę miastu naszemu. Ale cóż? — Niema miejsca na nią w całym Lwowie! Czcigodni Włodarze miasta nie mieli

zrozumienia dla skarbu ofiarowanego. Odszedł w góry, by tam żywota pracowitego dokonać.

*

Pierwsze Jego utwory tętniące tonami ludowymi — tłumaczono sobie pochodzeniem Poety. Jakże błąd! — Wyszedł z ziemi Piasła, z nad Gopla i Królem stał się, którego tronu sięgnąć nikt się nie ważył. Odczuł urok i potęgę natury i z nią się zespolił wręcz metafizycznymi więzami. Śpiewał na jej cześć, osiągając tak wielką skalę, że można ją przetransponować od liroków Chopin'a — do orkany symfonii Wagnerowskich. Gigantyczną siłą uczucia zdołał objąć — jak Mickiewicz — nie tylko lud, społeczność, przyrodę i duszę ludzką — ale ogarnął wszechświat i sięgnął najtajniejszych głębin i niebotycznych wirchów Psyche wszechludzkiej. A kochaniu temu — wszystko w jednym sercu ludzkim zawierającemu — granic ni miały być! Z Bogiem i z Lucyferem się wadził — „serdeczne to były zwady“, o człowieka — bezmiernym ciężarem grzechów przytłoczonego — walczył ze Stwórcą; brud i nędzę ludzko-

FELJETON „GAZ. POR.“ z 2. VIII. 1930.

CO DAŁ LWÓW KASPROWICZOWI A CO DAĆ POWINIEN?

Mija czwarta rocznica zgonu największego poety Słowiańszczyzny XX. stulecia — Jana Kasprowicza. Nie wolno jej milczeniem pominąć. Obowiązkiem polskiego świata kulturalnego jest trzymanie czujnej dłoni na pulsie ciągłej żywotności tworu tego królewskiego pieśniarza, w społeczeństwie naszym, tak wybitnie cierpiącym na niedowład zainteresowań artystycznych. Tu jednakże wchodzi my w sferę — nietylko — zainteresowań dla Sztuki, ale w dostojną dziedzinę czci i miłości dla pamięci Meża, będącego Królem — Duchem naszego pokolenia. Stoimy wobec Genjusza, który wzbogacił nas — współczesnych — o tyle, o ile Mickiewicz wzbogacił wiek XIX — epokę romantyzmu. Czem był twórca „Dziadów“ w Polsce, zaku-

tej w kajdany niewoli, tem poeta „Księgi Ubogich“ w Polsce, stojącej na przelomie między walką o wolność — a wyzwoleniem.

*

Wyszedł z ziemi kujawskiej, z nad Gopla — z chłopskiej chaty, jak i Jego wielki rodak — Przybyszewski. Kroczył dumnie i wytrwale drogą udręki i pomiatania, w poprzek walkę ludu i więzienia pruskie, przez ciężką dolę ideowego działacza społecznego i dziennikarza, ciernistymi ścieżkami zawodów wynikających z pierwszych kroków śmiałej twórczości, szlakami trudów i niedoli, do szczytów sławy i wielkości. Rozwodzić się nad historją kariery życiowej tego Tytana Poezji, uważam za bezprzedmiotowe, gdyż chyba jest ona ogółowi znana.

**CIEKAWA ANO-
MAL JAPRAWNO
PAŃSTWOWA.**

Londyn rezydencją dwóch panujących królów.

**MARCIN I.
władca „Wyspy
szczęśliwców.“**

Lwów, 1. sierpnia.

(jp) Z powodu procesu, jaki rozegrał się obecnie przed sądem londyńskim, doszło do wiadomości szerokich sfer, iż w Europie znajduje się królestwo dotychczas nie wywieniane w podręcznikach szkolnych, ani w notach dyplomatycznych. Królestwo to jednak istnieje rzeczywiście, ponieważ ma prawowitego króla, który obrał Londyn za swoją rezydencję, dzieląc ją wraz z królem Jerzym V. Ten drugi król, zamieszkujący w Londynie, używa w pełni swoich praw suwerennych, podpisując się oficjalnie **Marcin Colle I, król na Lundy.**

Wyspa Lundy nie jest żadnym stworzeniem wyobraźni, ale znajduje się istotnie w Europie i to w bezpośrednim pobliżu Anglii. Nie jest to wprawdzie duże królestwo, ponieważ wyspa ma 3 i pół mili długości, a półtora mili szerokości i jest zamieszkała przez 50 ludzi. Ale tych 50 ludzi można nazwać **szczęśliwymi w najprawdziwszym tego słowa znaczeniu.** Są oni zupełnie niezależni od potężnej Anglii i nie mają nic do czynienia z żadną władzą. Posiadają tylko króla, który niczego od nich nie żąda, będąc bogatym londyńskim finansistą, natomiast pilnie dba o ich potrzeby.

Mr. Marcin Colle Harman kupił tę wysepkę w r. 1915 za 16 tysięcy funtów od hrabstwa Devonschire. Wysepka z powodu zaniedbania administracyjnego **nigdy nie była wciągnięta w skład Imperjum brytyjskiego,** wobec tego zatem nie jest istotnie do niego przynależna i posiada **zupełną niepodległość.** Po stwierdzeniu tego faktu jej właściciel ogłosił się królem na Lundy i tytułu tego używa za miłą zgodą władz angielskich.

Lecz nie darmo mówią, iż honory idą do głowy. Gdy nieutytulowany do niedawna finansista został królem, zapragnął zyskać widome oznaki swej

władzy. W tym celu nie tylko zaangażował historyka, który ma spisać dzieje „Wyspy szczęśliwych“, jak ją przeważa jej władca, ale nadto kazał wybić znaczki pocztowe królestwa Lundy oraz **osobną monetę wartości pół penny.**

Ten ostatni krok wywołał sprze-

ciw władz angielskich, a urząd mieniczy zaskarżył Harmana przed sąd imperium.

Proces skończył się przegraną króla, który musiał zapłacić, niezbyt co prawda wysoką karę pieniężną, w kwocie 21 funtów, równocześnie jednak, co było dla niego bardziej bo-

Najnowsza sensacja Londynu „Złodziej kieszonkowy“ ulubieńcem arystokracji.

**Słynny magik
ako w ściciel lo-
kalu zabawowego.**

(Do ryciny na str. 1).

Lwów, 1. sierpnia.

(p) Przed kilku laty cieszył się w większych środowiskach europejskich głośnie sławą **czarodziej-iluzjonista Giovanni.** Pierwszorzędne etablissements rozrywały sobie tego prestigitatora, którego sztuki istotnie wydawały się wprost niesamowite. Jedną z jego specjalności było wydobywanie tajemną mocą przedmiotów, znajdujących się w zamkniętych miejscach lub też w kieszonkach widzów i przenoszenia ich gdziekolwiek, **jakkolwiek czarodziej nie robił żadnego najłżejszego poruszenia.** Przedmioty znikały i ukazywały się na nowo w sposób iście cudowny. Giovanni mówił jedynie po włosku, a jego powierzchowność, kruche włosy i ogniste czarne oczy, potwierdzały jego włoskie nazwisko. Mało tylko osób było wtajemniczonych w to, że **oczywistą słynnego prestigitatora nie była słoneczna Italia, ale ciemny zaułek Budapesztu, zaś właściwe jego nazwisko brzmiało Geza Herczeg.**

W latach ostatnich słuch o Giovannim zaginął, aż oto obecnie wypłynął on znowu, a sława jego roz-

brzmiała jeszcze głośniejszym niż dawniej echem. Znajduje się on obecnie w Londynie i występuje w jednym z pierwszorzędnych etablissements, gdzie jego sztuki wprowadzają w ekstazę zimnych synów Albionu. Przed-

Lokal, w którym wszystko ginie.

Znudzone towarzystwo angielskie znajduje w „Dickpocke“ dreszcze pożądanej sensacji. Do lokalu, znajdującego się w najelegantszym londyńskim hotelu „Mayfair“ pociąga chorujących na spleen dżentelmenów i uroczę lady i mistres nie tyle luksusowe urządzenie, znakomita orkiestra i inne atrakcje, spotykane także wszędzie indziej, **ale cudowne sztuki Giovanniego.** Za przebycie tych rozkosznych dreszczów trwogi i oczekiwania, chętnie płacą 3 funty za skromną kolację, przyczem dalsze zamówienia kosztują bajońskie sumy.

Ala oto przed panami we fraku i damami w eleganckich wieczorowych toaletach zjawia się mistrz. Zbliża się do jednego ze stołów i oznajmia gościowi:

siębiorstwo, w którym popisuje się Giovanni jako artysta jest zarazem jego własnością i nosi ciekawą nazwę **Dickpocke,** co przetłumaczone na polskie znaczy „Złodziej kieszonkowy“.

— Pan już nie posiada w kieszeni swojego portfela.

Przestraszony lord sięga do kieszeni i istotnie przekonywa się, że jest w niej zupełna pustka. Po chwili Giovanni oznajmia w uprzejmym tonie:

— Może pan zechce otworzyć torebkę swojej towarzyszkii

Dama, do której zwraca się apostoła mistrza, płonie oburzeniem, lecz oto gdy otwiera torebkę, **znajduje się w niej istotnie portfel z całą zawartością.**

Pewien maharadza zjawił się w lokalu w turbanie zdobnym w klejnoty nieocenionej wartości. **Nagle zniknął najpiękniejszy brylant, błyskający nad czołem indyjskiego władcy.** Gdy otoczenie maharadzy spostrzegło **pustkę na miejscu kosztownego klejnotu,** powstało nie małe zamieszanie zwłaszcza, że mistrza sztuki czarnoksiężskiej **nawet nie było w owej chwili w pobliżu.** Zaczęto szukać pod stołem, na sali, zrobiło się ogólne poruszenie, lecz klejnotu jak nie było, tak nie było. Dopiero gdy oburzony maharadza miał już opuścić lokal, zbliżył się do niego Giovanni, pytając, co jest powodem jego wzburzenia.

— Zginął mi brylant z turbanu! — wykrzyknął nie na żarty poirytowany maharadza.

— Czy istotnie jest pan tego pewny? — zapytał mistrz. — Proszę, niech panowie spojrzą, — zwrócił się do orszaku. — **Ja nie widzę, aby cokolwiek w turbanie brakowało!**

Wszystkie spojrzenia zwrócił się na turban, na którym istotnie, jak poprzednio, **błyszczał wspaniały klejnot.**

Te i tym podobne figielki emocjonują niezwykle doborową publiczność Londynu, dzięki czemu etablissements jest zawsze wypełnione po brzegi, a mistrz czarnej magii zdobywa olbrzymie sumy pieniężne, które już nie znikają z jego kieszeni.

Alfred Woycicki.

ści całej brał na siebie; za miliony cierpiał — bo miłował.

„Na wzgórzu śmierci“ — głębia swej filozofii osiągnął wyraz — o który daremnie kusiło się całe pokolenie poromantyczne w Europie. „Hymny“ swe wygrał na organach wszelakich potęg przyrody i ducha ludzkiego. Walczył i kajał się, nienawidził i kochał, aż wreszcie wielkim umysłem geniusza doszedł do poznania wszechrzeczy i osiągnął ciszę i pogodę wewnętrzną. Wyraz jej dał tam, dokąd odszedł ze Lwowa — na Harendzie — w „Swoim Świecie“.

Ten Jego śpiew łabędzi, ten cichy finał — to jakby tęcza po wielkich burzach na firmamencie objawiona.

★

W kapliczce przydrożnej stoi góralski „Ponjezus“ — a wielki Genjusz w skromnej piosence dziękuje Mu za owe skrzypczki, które mu dał dobry Bóg — za owe skrzypce, które jeno mamia i ludzą, a które jednak tak serdecznie ukochał.

★

Lwów nigdy nie okazywał serca Arcymistrzowi, który przynosił temu miastu chlubę swą w niem obecno-

ścią, który tu stworzył największe swe dzieła — stawiając Go na piedestale genialności. Miasto obiecało Mu wille, potem miano ochrzcić Jego czcigodnym imieniem ulicę Wierzbową — ale pozostało **to wszystko w puszczy aktów miejskich.** — Czyny — gdzie są czyny?! Zwyczajem wyłączenie polskim dopiero po śmierci czci się Wielkich narodu. Jeśli Lwów niezdolny był za życia autora „Marchotta“ do złożenia Mu należnego hołdu, niechajże bodaj teraz odezwą się **sumienia,** niech żywiej zabiją serca. Kasprowicz o Lwowie nie zapomni i mimo postępki gminy i społeczeństwa zapisał miastu swą przepiękną bibliotekę, największy Jego skarb. Uniwersytetowi J. K. powierzył Poeta pieczę nad nim. **A cóż — Uniwersytet? A cóż — Szanowna Gmina? A cóż — społeczeństwo? Co — Związek Literatów, o którym głuche wieści chodzą, że istnieje? — A gdzie młodzież — dla której powinien być świętością? Może ona weźmie ciężar ten na swe wątłe acz wysportowane ramiona i wyprzedzi Radę i obywatelstwo?! Rzucam na forum publiczne to wołanie, które oby bodaj w jednym sercu**

echo znalazło na tyle silne, by mogło dojść i do tego wielkiego aeropagu przez lwy strzeżonego, w którym się feruje wyroki o kulturze tego Grodu (smutne, że tak fałszywie) by doszło i odzew znalazło w sercach społeczeństwa! Oto zew: Niech Lwów okaże się godnym tego królewskiego daru, jakim było życie w jego murach Mistrza i spadek po Nim i z honorem zrewanżuje się. Niechaj będzie „Semper fidelis“ Sztuce i Artystom swoim, jak było wierne Ojczyźnie „Noblesse oblige“. — **Mamy pretensje do szacunku — zasłużmy nań. Dziś niechaj inicjatywa wyjdzie od ludzi wszystkich sfer przed Reprezentację Miasta. Uczcijmy pamięć Króla-Ducha Poezji wszechsławiańskiej XX. wieku i zbudujmy Mu pomnik! I uregulujmy sprawę Jego daru. Zwróćmy dług za obiecany dom, by przyszłe pokolenia nie miały do nas żalu — jak miał go opuszczający Lwów przed laty — Kasprowicz. Pomnik Kasprowicza — oto próba kultury i honoru Lwowa! Nie zwlekać — Polska na Was patrzy!**

Głosy publiczne.

Tortury ofiar chciwości ludzkiej

JAK SIĘ ODBYWA TRANSPORT KONI DO UBOJU.

Lwów, 1. sierpnia.

(.) Udzielamy Czytelnikowi naszymu p. L. głosu w sprawie, zasługującej istotnie na uwagę odnoszących władz.

Towarzystwo Ochrony Zwierząt we Lwowie urządza manifestacyjne pochody koni i psów, mające na celu wzbudzenie litości u ludzi dla zwierząt, by z temi żyjącymi stworzeniami, które same bronić się nie mogą, możliwie dobrze się obchodzono.

Niestety te piękne zamierzenia pożądanym rezultatom nie wydają, jak świadczy następujący fakt:

Od kilku miesięcy handlarze wykupują masowo na targach piętko wych stare, okaleczone i kulawe konie dla rzeźni w Wiedniu. Kierując się chęcią osiągnięcia możliwie największego zysku, nie załadowują ich na dworców towarowych we Lwowie, tylko celem zaoszczędzenia opłaty przewozowej za 133 kilometrów, pędzą je przez Janów, Jaworów, Radymno do Jarosławia, gdzie dopiero następuje zawagonowanie do Wiednia.

Czynność odstawienia całego transportu składającego się z kilkudziesięciu, a czasami i ponad 100 sztuk powierza się zaledwie dwóm hajdajom, którzy konie bez uzdźwień zwiążują za szyję krótkimi postronkami i zaopatrują bardzo długimi batami, te nieszczęśliwe ofiary chciwości ludzkiej głodne i spragnione pędzą do Jarosławia.

Z konieczności dla własnego wypoczynku w miejscowościach przydrożnych urządzają postoje, w czasie których sami się odżywiają, lecz biednym zwierzętom nietylko odrobiny paszy nie podadzą, ale nawet w czasie tropikalnych upałów ich nie poją! Po krótkim postoju transport tych skazanców w dalszą męczenną drogę wyrusza. Hajdaje posileni i odświeżeni piwem ze zdwojoną energią śmigają batami, a że przytem razy bata nieraz zawadzą o oczy końskie, co powoduje

ślepotę lub ich wycieknięcie, to przecież nikomu straty nie przynosi, gdyż we Wiedniu za oczy nie płacą, tylko za mięso!

Trzęsienie ziemi kara za bezecną modę?

TAK TWIERDZI BISKUP NEAPOLU.

Lwów, 1. sierpnia.

(.) Straszne chwile w ciągu katastrofy trzęsienia ziemi przeżył Neapol. Jest to miasto milionowe. Cała ludność zaraz po pierwszym wstrząsie wyległa na ulice, gdzie przetrwała w ciągu 24 godzin. Masa ludzi zebrała się przed katedrą, Arcybiskup Neapolu, kardynał Ascalesi, odprawił nabożeństwo błagalne i wreszcie pozwolił na wystawienie posągu św. Januarego na plac przed katedrą.

Kardynał wygłosił przemówienie, w którym przedewszystkiem podziękował św. Januaremu za opiekę, pod-

Sądzę, iż nasze władze administracyjne w pierwszym rzędzie są powołane do wydania ostrych zarządzeń celem usunięcia tych praktyk barbarzyńskich i spowodowania, by w czasie postojów konie były nietylko odżywiane, ale przedewszystkiem pojone, oraz by konie okulałwale natychmiast z dalszego transportu bywały wyłączane.

kreślił jednak dalej, iż wdzięczność za opiekę świętego polegać powinna na tem, aby zakończyły się skandale, wywołujące gniew Boży. Jako największy skandal określił kardynał obecną modę kobiecą.

Swoje przemówienie zakończył arcybiskup Neapolu słowami: „Dopiero wtedy, gdy Neapol koniec zrobi z temi skandalami, może liczyć na trwałą opiekę swego świętego i być bezpiecznym przed wszelkimi plagami, zesłanymi na ludzi przez Boga jako karę za wszystkie grzechy“.

Jak chronić się przed upałem?

WOBEC PERSPEKTYWY NOWEJ KANIEKUŁY.

Lwów, 1. sierpnia.

(.) Z Ameryki wciąż nadchodzi wiadomości o strasznej fali upałów. U nas po chłodnym i dżdżystym lipcu, sierpień zapowiada się słonecznie, kto wie, czy nie upalnie.

Przygotujmy się więc na tę możliwość i zobaczmy, jak należy chronić się przed upałami.

U nas, jak zresztą w całej Europie środkowej, ludzie, by się ochłodzić, piją zimną wodę, jedzą lody, kąpią się w rzece, puszczają na siebie zimny prysznic, noszą jak najmniej ubrania.

Zupełnie inaczej postępują Chińczycy, narażeni w swym klimacie na

wielkie upały, wypracowali oni swój własny system, który uważają za skuteczny.

Zanurzają ręcznik w gorącej wodzie i wycierają nim całe ciało, następnie piją 2—3 filiżanki wrzącej herbaty i w ciągu następnych pięciu godzin nie czują wcale upału.

Anglicy, natomiast, w czasie upału kąpią się co dwie godziny w zimnej wodzie.

Amerykanie uważają, że skutecznym lekarstwem na upał jest noszenie trykotowej bielizny, gdyż w ten sposób unika się porażenia słonecznego, które łatwo atakuje zbyt odsłonięte części naszego organizmu.

Amerykańscy cow-boys zimą noszą jedwabną bieliznę, latem ubierają się w grubą wełnę.

Coś podobnego obserwować możemy u naszych górali zakopiańskich, którzy w upał noszą serdaki baranich kożuchem odwrócone na zewnątrz.

Murzyni mają zwyczaj smarowania ciała w upał oliwą lub innemi tłuszczami.

NADIESŁANE.

(Relacja ta nie pochodzi od Redakcji, która za nią odpowiedzialności nie bierze).

S roztow nie.

W numerze „Gazety Porannej“ Nr. 9293 z dnia 31. lipca w artykule „Minister Składkowski w Złoczowie“ zaśła pomyłka w nazwisku hotelarza, a mianowicie: Zamiast: Jakób Wilberbaum, na brzmień:

Jakób Silberman.

Równocześnie podaje się do wiadomości odpis pochwały, wręczonej p. Silbermanowi przez p. Ministra.

Złoczów, dnia 29. lipca 1930 r.

Do Szanownego Pana

Jakóba Silbermana, właściciela Hotelu

Warszawskiego w Złoczowie.

Z zadowoleniem stwierdzam, że troskliwością o stan wygody podróżnych, pracą i zachowaniem czystości wzorowej, oraz umiarkowanymi cenami sprawił Pan, że Hotel Jego jest jednym z najczystszych i najlepiej utrzymanych w Polsce.

6937

Sławoj Składkowski

Minister Spraw Wewnętrznych.

UROLOG

Dr. Bronisław Kimelman

powróć i ordynuje od 3—5 popoł.

ul. B. torego 12. Tel. 28-62

6721

ZWIEDZAJCIE

MIĘDZYNARODOWĄ WYSTAWĘ

KOMUNIKACJI I TURYSTYKI

W POZNANIU

OD 6. LIPCA DO 10. SIERPNIA BR.

FELJETON „GAZ. POR.“ z 2. VIII. 1930.

JACQUES CONSTANT.

Jednaka rana.

Wywoływano ją pięciokrotnie przy entuzjastycznych owacjach i oklaskach, niemilkących nawet po zapadnięciu kurtyny.

Małgorzata Teddy wróciła do swej garderoby rozpromieniona i uśmiechnięta w swojej dekolowanej sukni, odsłaniającej jej piękne ramiona.

Wszystkie męskie oczy, oczy jej partnera, Mauricego Darmont, a nawet oczy suflera i dyżurnego strażaka wyrażały jednakowy zachwyt.

— Brawo, Małgorzato — chwalił ją dyrektor, — Porwałaś salę, a wiesz dobrze, że nie są to tylko przyjaciele, a prawdziwi widzowie. Publiczność, co płaci!

W garderobie, największej w „Théâtre Royal“, stała kobieta w czarnej sukni powitała wchodzącą artystkę z niegannym szacunkiem.

— Byłam na sali. Grała pani z wzruszającym opanowaniem roli.

— Dziękuję, moja droga... Przy sposobności: zapomniałam twoje nazwisko...

— Annais...

Od wczoraj, pani Annais zastępowała zwykłą garderobianą, p. Desiree, ranną z powodu wypadku na ulicy.

— Przysłałam kwiaty, proszę panią... Peki róż, osłoniętych w biały papier i skromniejsza wiązanka bzu zajmowały wszystkie krzesła.

Z pośród przypiętych szpilkami bile-

tów wizytowych, jeden nosił nazwisko słynnego krytyka, a drugi — Jacques'a Pradier, syna znanego przemysłowca.

Radość zaśniła w oczach artystki.

— A to? — zapytała, wskazując na bezimienną wiązankę bzu.

— To od starszego pana, który prosi o chwilę rozmowy. Czeka w garderobie Nr. 3 niezajętej obecnie.

— A może jest to wysoki, łysy mężczyzna z przyszytym, czernionym wąsem i podłużną twarzą?

— Tak jest właśnie.

— Nie chcę go widzieć. Znajdź jakiś pretekst — byle jaki...

Odezwały się dwa nieśmiałe pukania w drzwi i zanim garderobiana otworzył je mogła, rozwarły się, wpuszczając niepożądanego gościa.

— Muszę pomówić z panią...

— Jest pan niebawale niedyskretny... widzi pan przecie, że się przebiegam.

— Wybacz. Musisz mnie wysłuchać.

— Nie pragnę wcale słuchać pańskich jeremiad. Proszę wyjść!

— Chwileczkę, Małgorzato, tylko chwileczkę. Przykro mi, że nie chcę mówić ze mną...

Zagadnięta, siedząc przed lustrem, odwróciła się z twarzą zaciętą, zmarszczony brwi.

— Nie! — zawołała tonem ordynarnym, kontrastującym dziwnie z wytwornością jej stroju — jesteś natrętny. Wywołasz się natychmiast, inaczej zawołam maszynistę, aby cię wyrzucił. A co do kwiatów — zabierz je z sobą!

I z złym śmiechem rzuciła wiązankę w twarz nieszczęśnika.

Chyląc wysoką postać w starym wy-

tartym smokingu, stary zamamrotał:

— Jesteś okrutna... straszliwie okrutna... — I drzwi zapadły za tym obrazem rozpacz...

Garderobiana była wzburzona tem zajęciem i nie zdążyła się jeszcze opanować, gdy po krótkim uderzeniu w drzwi wszedł młody jasnowłosy mężczyzna, do garderoby, pytając poufale:

— Chyba nie przeszkadzam?

Aczkolwiek Małgorzata była obecnie w zupełnym neglizżu, nie zaprotestowała tym razem, gdyż poznała głos Jacques'a Pradier.

— Jak się masz, kochaneczko!

— Dobry wieczór „coco“. Uważaj! Powalasz się szminka, jak ostatniego razu.

— Pośle się ubranie do pralni. Chciałem ci tylko powiedzieć, że widziałem się z Reynolds'em. Twój sześciocyndrowy Matchkiss jutro będzie czekał na ciebie.

— O, mój drogi, jakże jesteś miły!

Gdy Małgorzata szła na scenę na akt trzeci, stary nieznajomy jeszcze czekał w korytarzu.

Patrzył na nią, jak potępieniec w piekle patrzy na wrota raju.

I wzdłuż długiego nosa sęczyły się ciche łzy starczej niemocy.

P. Annais zlitowała się nad nim. Dotknęła jego ramienia.

— Cóż to? — szepnęła. — Jeszcze pan nie poszedł? Po co się upierać? Powinien pan zrozumieć, że jego obecność jest niepożądana.

— Pojmuję to tem bardziej, że widziałem wejście do garderoby młodego blondyna i usłyszałem rozradowany

śmiech twojej pani. Ale, o pani, gdy człowiek kocha z tak pochłaniającą namiętnością, jak ja, ostrzeżenia rozsądku są płonne i serce słuchać ich nie chce. Za chwilę, gdy twoja pani wracać będzie ze sceny, wpłynę na nią, nalegać, by mnie przyjęła. Powiedz jej, że w ostateczności, w jakiej się znajduję, nie cofnę się przed żadnym skandalem.

Postanowiłem zakończyć z moją nędzną egzystencją i nie zawaham się pociągnąć za sobą Małgorzatę, a nawet tamtego, z którym razem wyśmiewa się z mojej smutnej roli...

Niech ja pani przekona, a popelnisz czyn dobry. Chciałbym móc zapłacić za twoją przysługę, lecz, niestety, ostatnie swoje pieniądze wydałem na tę wiązankę bzu, której ocenić nie potrafiła. Z powodu tego daru, nawet nie jadłem dziś obiadu... Odczuwam dziwną ulgę, zwierając się z tego, bo mam wrażenie, że współczujesz mojej nędzy. Gdybyś wiedziała, jak bardzo psulem tę małą Małgorzatę. Poznałem ją, gdy kończyła się wojna i ja to wprowadziłem ja w świat, płaciłem jej nauczycieli dykcji i zapewniłem jej debiut w teatrze. Posiadałem wille w parku Monceau, stajnię wyścigową, samochody, armię lokajów. Z powodu Małgorzaty, która potrzebowała pieniędzy, coraz to więcej pieniędzy, wdałem się w nieszczęśliwe spekulacje, które doprowadziły mnie do zupełnej ruiny...

Może mi pani nie wierzy. Myślisz zapewne, że przesadzam, ponieważ nie wiesz, kim jestem...

Pani Annais przyjrzała mu się spokojnie.

KRONIKA

1

SIERPNI
Piątek
Piotra

REDAKCJA BEZWARUNKOWO MANUSKRYPTÓW NIE ZWRACA.

TEATR WIELKI.

Teatr Wielki zamknięty przez sierpień.

*

TEATR MAŁY:

Piątek, 1-go sierpnia o godz. 8-mej „Trzykrotne wesele“ — zniżki ważne.
Sobota, 2-go sierpnia o godz. 8-mej „Trzykrotne wesele“ — zniżki ważne.
Niedziela, 3-go sierpnia o godz. 8-mej „Trzykrotne wesele“ — zniżki ważne.

*

TEATR COLOSSEUM.

Pierwszy sensacyjny wieczór humoru i rewii — Lopek Krukowski, Korską, Tarjan Sisters.

—□—

REPERTUAR KINOTEATRÓW.

APOLLO: „Władczyni Miłości“ film dźwiękowy z Greta Garbo.

CASINO: „Tajemnica pokoju Nr. 13“ oraz „Ja chcę na płótno“.

CHIMERA: „Nieznany Ojciec“.

COLOSSEUM: Z powodu rekonstrukcji Kino nieczynne.

FATAMORGANA: „Rapsodia węgierska“.

GRAZYNA: „Miasto cudów“.

KOPERNIK: „Królowa włóczędów“ i „Rozkosz zemsty“.

LEW: Z powodu odnowienia sali i instalowania aparatu dźwiękowego kino zamknięte.

LUNA: „W wirze wielkomięjskim“.

MARYSIENKA: „Królowa Włóczędów“ i „Rozkosz zemsty“.

OAZA: „Kobieta do grzechu“.

PALACE: „Szalony Książę“, film dźwiękowy, oraz dodatki dźwiękowe.

PAN: „Bicz Boży“.

PASAZ: „Za kulisami cyrku“ oraz dodatek dźwiękowy.

POLONJA: „Dzikuska“ (na cel budowy Domu Ludowego w Lewandówce).

PROMIEN: Z powodu rekonstrukcji kino nieczynne.

STYLOWY: „Mężczyzna, któremu się płaci“ i „Kamienne Serce“.

SPLENDID: „Ostatni pocałunek“.

UCIECHA: „Córka Szatana“ oraz „Wachmistrz na urlopie“.

—□—

— Przeciwnie — rzekła — poznałam pana odrazu, choć lata dziwnie dały się panu we znaki. Jest pan hrabią Amaury de La Gaiffiere.

Po raz pierwszy Amaury uważnie spojrział na p. Annais.

— Zdaje mi się — rzekł — że twarz pani jest mi znajoma. Gdzie ją widziałem?

Pani Annais ironicznie pokiwała głową.

— I pyta się, gdzie mnie widział? A więc, panie hrabio, powiem panu gdzie widział mnie pan po raz ostatni.

Było to 28. marca 1912 roku w małym barze przy ulicy Auber, który już nie egzystuje. — Niech pan sobie przypomni. Prosiłam pana o to ostateczne spotkanie, by ubłagać go, żebyś nie zrywał ze mną. Myśl o utracie ciebie doprowadzała mnie do szaleństwa, ponieważ kochałam cię nad wszystko. Od tego czasu upłynęło osiemnaście lat. Nie miałeś wówczas jeszcze czterdziestu. Byłeś piękny, bogaty Amaury, w którym kochałam się całe ciało baletu. Ja zaś byłam o trzynaście lat starsza od ciebie i tańczyć już nie mogłam po złamaniu nogi...

— Mój Boże! Annais Berquin!

— A więc nareszcie mnie pan poznał! Tego wieczora więc próżno biegałam i szlochałam, groziłam ci skandalem, samobójstwem... Spotkałam się tylko z brutalną odprawą i pliką banknotów, których przyjąć nie pozwoliła mi moja głupota. Myślałam o własnej rozpaczliwej chwili i dlatego tylko radować się nie mogłam z bolesnej rany, jaką zadaje ci Małgorzata Teddy.

Tłum. C. S.

Morderstwo z zemsty

(Od naszego korespondenta.)

Jarosław, w

(K-Z) We wsi Witlin ad Jarosław dokonano skrytobójczego morderstwa. Podczas snu w stodole został zamordowany wystrzałem z uciętego kara-

binu Michał Stachink. Jak stwierdzono, zbrodni tej dopuścił się z pobudek osobistych niejaki Seńko Nimko, także z Witlina. Mordercę aresztowano. (i)

W. c. o. o. o. i. e. a. t. r. a. n. o.

Dziś dnia 1. sierpnia br. w Teatrze Małym „Trzykrotne wesele“, doskonała, pełna niefrasobliwego humoru amerykańska komedia, która dzięki wybitnym walorom scenicznym i doskonałej grze całego zespołu artystycznego, cieszy się na naszej scenie niesłabnącym powodzeniem. Zniżki na przedstawienia tej komedii, która grana będzie codziennie w Małym Teatrze, są ważne.

Pierwszy sensacyjny wieczór humoru i rewii w sali Colosseum (d. teatr Nowości) już dziś, piątek. Lopek-Krukowski zademonstruje najnowsze piosenki swego repertuaru, za którymi szaleje Warszawa, Korską zaśpiewa swe najnowsze szlagiery, a Tarjan Sisters odtańczą ostatnie kompozycje baletowe. Przypomną się Hemar, Tuwim, Tom i Sienimski — słowem usłyszymy i ujrzemy wszystko, co najlepsze i najnowsze w tej dziedzinie sztuki. Reszta biletów wstępu do nabycia w przedsprzedaży w kinie Kopernik, wieczorem przy kasie w gmachu Colosseum

Z. m. i. o. s. i. o.

W rocznicę stracenia 5 członków rządu narodowego. W poniedziałek, 4. sierpnia o godz. 9. rano będzie odprawiona w rocznicę stracenia 5-ciu członków Rządu Narodowego 1863/4 śp. Romualda Traugutta, Rafała Krajewskiego, Romana Żulińskiego, Józefa Toczyńskiego i Jana Jeziorańskiego, Msza św. w Kościele Archikatedralnym obrz. łac.

(i) Nowy Oddział Związku Pracy Obywatelskiej Kobiet. Dnia 28. bm. odbyło się zebranie organizacyjne Związku Pracy Obywatelskiej Kobiet w Szkole. Referat polityczny i organizacyjny wygłosiła posłanka Marja Jaworska. Zebrane licznie Panie postanowiły natychmiast zawiązać Oddział Zw. Pr. Obyw. Kobiet. Realizując to postanowienie wybrano natychmiast Zarząd w następującym składzie: Przewodnicząca starościna Mohrowa Barbara, zast. przew. Dudrowa Marja i Jurkiewiczowa Marja, sekretarka Chmulska Olga, zast. sekr. Rzeppowa Marja, skarbniczka Hirska Zofia, zast. skarbn. Chmulska Helena, kierowniczką Ref. Wychowania Obywatelskiego Bulandówna Stanisława, zast. Lang Marja, czł. Zarządu Rothländerowa Marja, Probstówna Jadwiga, Probstowa Helena.

56 petentów otrzymało mieszkania. W związku z notatkami o przydzieleniu mieszkań w domach miejsk. przy ul. Arciszewskiego, Prezydent m. komunikuje że na odbytem przed kilku dniami posiedzeniu przydzielono 56 petentom (na ogólną liczbę ponad 1200) wykonane już mieszkania. Pozostałe, jak i napływające jeszcze podania będą rozpatrzone dopiero w jesieni, po wykończeniu wszystkich mieszkań w ogólnej ilości 196. W przydzielaniu mieszkań kerowano się przede wszystkim względami służbowymi, niemniej jednak uwzględniono najbardziej przymusowe położenie petentów.

Ostre strzelanie w Zamarstynowie. W dniach: 1, 2, 4, 5, 6, 7, 20 i 30 sierpnia br. odbędą się na strzelniczy boju w Zamarstynowie ćwiczenia oddziałów wojskowych, połączone z ostrym strzelaniem. Strefa zagrożona pociskami będzie zabezpieczona wojskowymi posterunkami ochronnymi, do których zarządzeń winni się stosować bezwzględnie wszyscy przechodnie. Przekroczenie tej strefy połączone jest z niebezpieczeństwem dla życia.

I. r. o. i. z. n. o. i. n. i. a.

(i) Włamanie i kradzież. Nieznani sprawcy po wylamaniu drzwi dostali się do mieszkania Salamona Rapaporta, przy ul. Szymonowicza 14 i po rozbiciu szaf skradli na szkodę właściciela czar-

ne ubranie wartości 100 zł. Ci sami sprawcy złożyli następnie wizytę w mieszkaniu Stanisława Drewniaka, zamieszkałego w tej samej realności i po spłodowaniu mieszkania skradli złotą obrączkę wartości 30 zł. i jedną puszkę M. K. O. z 20 złotymi, przyczem wybili szymbę w kredensie oraz zniszczyli ozdoby na drzewko, wyrządzając ogólną szkodę na około 70 zł. — Do mieszkania Michała Krzywieckiego zamieszkałego przy ul. 29. Listopada 84 dostali się wczoraj nieznani sprawcy i spłodowali doszczętnie mieszkanie. Co zostało skradzione i jaka powstała szkoda, na razie nie stwierdzono z powodu nieobecności właściciela mieszkania.

(i) Aresztowania. Do aresztów policyjnych oddawiono wczoraj Michała Pańkę, lat 36, karanego i notowanego, zamieszkałego przy ul. Króla Leszczyńskiego 28, jako podejrzanego o cały szereg kradzieży. — Piotra Kasanduka, lat 36, za włamanie się do spiżarni i uściłowaną kradzież 50 kg. cukru, na szkodę firmy Michotka przy ul. Zaścianek. — Wolfa Leistera lat 42, za kradzież gotówki 970 zł. na szkodę Dawida Blatta, zamieszkałego przy ul. Sieniańskiej 11a. — Bernarda Bobera zamieszkałego przy ul. Sieniańskiej za kradzież parasolki wartości 10 zł. na szkodę Miny Bizzes zamieszkałej przy ul. Kuszewicza 6. / Marjana Bozeka poszukiwanego za kradzież. — Altera Brawera za oszustwo na szkodę Józefa Gotlieba. — Stanisława Białego poszukiwanego za kradzież. — Michała Furskiego za kradzież dokumentów wojskowych. — Józefa Górskiego poszukiwanego za kradzież. — Stefana Cieślńskiego za gwałt publiczny przez targnięcie się na funkcjonariusza P. P. — Bazylego Jaroszczyka, zamieszkałego w Kleparowie za opilstwo i wywołanie awantury. — Wojciecha Kozłowskiego za oszustwo na szkodę Michała Małchniaka. — Karolinę Ryndycz za kradzież garderoby. — Andrzeja Wojską za sprzeniewierzenie 110 zł. na szkodę chlebowawcy Andrzeja Hegdusa.

(i) Karakony w chlebie. Anna Drewniak, zamieszkała przy ul. Panieńskiej 7, zdeponowała w Komisariacie III kawałek chleba, pochodzącego z piekarni Grubera przy ul. Joesłowicza 24, w którym znalazła zapieczone dwa karakony.

(i) Pobicie. Zofia Maskowska, zamieszkała przy ul. Janowskiej 54, doniosła policji, że niejaki Jakób Weisberg pobił jej córkę Helenę, liczącą lat 14, tak dotkliwie, iż ta doznała ogólnych kontuzji na całym ciele.

(i) Skradzione rzeczy do odebrania. Tutejszy wydział Słedczy zakwestjonował szereg rzeczy pochodzących z kradzieży. A mianowicie futro męskie czarne z kołnierzem czarnym selskinowym, płaszcz damski czarny astrachanowy z podszewką jedwabną, raglan męski brązowy, 7 serwetek kolorowych z monogramem M. T., 3 serwetki białe z haftem kolorowym, rower mało używany, parę koleczyków złotych, 2 pierścionki złote, jeden zegarek złoty damski bransoletowy marki „Omega“ z 12 brylancikami, 1 zegarek damski złoty z złotą tasiemką, 4 sznurki pereł, jedno serduszek złote z napisem: pamiątka Misi, 1 wisior z czerwonym kamieniem, 1 zegarek złoty damski srebrny bez marki do nakręcania kluczem, 1 zegarek męski srebrny kryty, zegarek męski niklowy, sznur pereł z masy perłowej, przetykany czarnymi perełkami, 1 zegarek bransoletowy double, 1 pierścionek złoty z monogramem S. G., 1 zegarek męski srebrny kryty marki „Herkules“, 1 pierścionek złoty z dwoma kamieniami, pierścionek złoty z formie 2 głów węża, bransoletę dętą z dwiema perełkami i dwoma czarnymi kamieniami, lornetkę teatralną w oprawie z masy perłowej i cały szereg innych rzeczy; poszkodowani mogą rzeczy te odebrać w kancelarii

Wydziału Słedczego przy ul. Kazimierzowskiej 30 I. p. w godzinach urzędowych.

—□—

Z kraju

(i) Z więzienia w Drohobycz usiłował zbiec niebezpieczny morderca osiadający karę 20 lat więzienia za morderstwo, niejaki Hryń Kowal. Za uciekającym więźniem oddali dozorcę Stanisław Ławniczak, Tomasz Falkowski i Franciszek Pędrak z wieży więziennej szereg strzałów, które więźnia ranily ciężko w brzuch i krzyż. Rannego odwieziono do szpitala.

—□—

XI. TARGI (Wystawa Wzorów) W REICHENBERGU 16.—22. sierpnia 1930 r. Zniżki na przejazd dla krajowych i zagranicznych gości.

Zwiedzający XI. Targi w Reichenbergu (Czechosłowacja) przysługują następujące zniżki na przejazd: Czechosłowacja 33% w pociągach osobowych i pociesnych. Zagranicą: Bułgaria 50% na jazdę powrotną. Niemcy 25%. Grecja 50%. Włochy 30%. Austria 25%. Polska 25%. Rumunia 50% na jazdę powrotną. Szwajcaria 25%. Jugosławia 50% na jazdę powrotną. Węgry około 33%, oraz zniżki przejazdu na wielu linjach okręgowych.

Wiza wjazdowa zbędna.

Zwiedzający XI. Targi w Reichenbergu (Czechosłowacja) przekraczając granicę czechosłowacką bez wizej wjazdowej. Legitymację Targów, którą należy okazać przekraczając granicę, należy uprzednio zaopatrzyć w okrągły stemplek czechosłowackiego urzędu (Poselstwo lub Konsulat).

Na srebrnym ekranie.

„Królowa włóczędów“ i „Rozkosz zemsty“ w kinie „Kopernik“ i „Marysienka“.

Lwów, 1. sierpnia.

(ip) Nieporównany wdziek i komizm łobuzerski Betty Balfour znajdują doskonałe role do popisu w filmie (zresztą błędnie zatytułowanym) „Królowa włóczędów“, w którym artystka gra podwójną rolę, naiwnej pokojóweczki podrzednego pensjonatu i prześladowanej przez wrogów politycznych księżnej fikcyjnego królestwa Bermanji. Księżna w przededniu koronacji musi się ukrywać zdala od pałacu, aby nie paść ofiarą uknutego spisku. Stronniczy księżnej ukrywają przypadkiem w skromnej pokojóweczce jej sobowtóra. To ich naprowadza na myśl zmylenia podczas aktu koronacyjnego spiskowców i skierowania ich zarządzeń na podstawioną figurantkę. Betty chcąc zyskać obiecaną jej wynagrodzenie, aby narzeczonemu dostarczyć środków do opatentowania wynalazku, podejmuje się tej roli. Z jej nieznajomości dworskich manier wynika moc przeżabawnych sytuacji, lecz te właśnie naiwności, których nie wzięli w rachubę spiskowcy, pozwalają jej wyjść cało ze wszystkich zasadzek, a rzecz kończy się koronacją prawdziwej księżnej.

„Rozkosz zemsty“ rozgrywa się w salach wielkiego świata, w studjo artystycznym i w spelunkach, gromadzących apasów i dziewczki uliczne. Wszędzie tam wiedzie męczyzną, odrąconego przez ukochaną kobietę szal rozpacz i chęć, zapomnienia. Zdobywa sławę, jest rozrywany przez kobiety wszystkich sfer, lecz wyzwolenie z opętania jedną męczącą myślą znajduje dopiero w upokorzeniu tej, która wydrwiła jego miłość młodzieńczą. Wtedy dopiero otwierają mu się oczy na prawdziwe szczęście, które znajduje u boku młodej, niewinnej dziewczyny. — Główne walory filmu polegają na świetnej grze artystów i pięknej inscenizacji

„Stały Czytelnik“ ze Stryja. — Proszę się zwrócić do Pol. Towarzystwa Tatrzańskiego Oddział we Lwowie (ul. Sokola 4), lub w Stanisławowie (Dyrekcja Kolejowa, Inż. Antoni Firich).

—□—

Składka

Zamiast Mszy św. za dusze śp. Rodziców, dla najniezwyklejszego składu 5 zł. Jadwiga Madevska.

ZE SPORTU.

W obliczu walki.

Ciężka próba lwowskich rakiet.

Lwów, 1. sierpnia.

Wiadomość o tenisowym spotkaniu międzyklubowym **A. Z. S-u** z **poznania** z **L. K. T.** wywołała w lwowskim światku sportowym **żywe poruszenie**. Miasto nasze od dłuższego czasu skazane na **jednostajny program**, złożony przeważnie z meczów ligowych, wita z prawdziwą radością każdą odmianę jako wytchnienie w nużącej **młode piłkarskie gry punktowych**. Zadowolenie jest tym razem tem większe, że do głosu dochodzi **tennis**, a więc sport, który zdobył sobie **nieprawdopodobną wprost popularność**. Jest faktem, że dzisiaj już za ogrodzeniem placu **L. K. T.** tworzy się t. zw. **„Zielona trybuna”**, która żywo glosuje, każdą grę, każde niemal uderzenie. Siła rozwojowa tenisu tkwi jednak **nie w wielkiej ilości satelitów, lecz ogromnem rozpowszechnieniu rakiet** która tworzy dziś **nieomal niedłaczny rekwiizyt domowego urządzenia**. Wystarczy tylko wpatrzyć się **bystrzej w obraz uliczny**, by stwierdzić, że **tennis przestał być czemś niecodziennem**. Prawie z za każdego okna wystawowego wyglądają **piłki i rakiety**, dochodzi nawet do takiego absurdu, że sklepy z papierami prowadzą również **przybory białego sportu**. Widać że popłaca!

Niedzielną impreza tenisowa ma jeszcze **specjalny urok** w tem, że walka toczy się również do pewnego stopnia o **punkty i o zaszczytny tytuł klubowego mistrza Polski**. Tosamo już wystarczy, by zainicjować szerokie rzesze zwolenników sportu i zwać je na **korty L. K. T.** przy ul. Pełczyńskiej. Turniej, jak podaliśmy, zaczyna się o **godz. 10 rano** i trwać będzie do zmroku, ze względu na to, że w myśl przepisów, rozgrywki zakończyć się mają **w jednym dniu**.

Bieg kolarski R. K. S.

Lwów, 1. sierpnia.

Robotniczy Klub Sportowy we Lwowie urządza w dniu 3. bm. **punktualnie o godz. 9 rano międzyklubowy bieg kolarski** na szosie stryjskiej. Start i meta na **3.1000 km** obok Państwowego Zakł. Obr. Drzewa. Program obejmuje: 1) **Bieg na 50 km. dla licencjowanych z pół metkiem**. 2) **Bieg na 30 km dla licencjowanych z pół metkiem**. 3) **Bieg na 10 km dla nielicencjowanych z pół metkiem**.

Amerykan zajął naszą prasę sportową.

Lwów, 1. sierpnia.

Polska prasa sportowa mimo młodego wieku przechodziła już **różne koleje losu**. Czasy inflacji, pęd do twórczości **przedsiębiorstw i instytucji** nie pozostał bez wpływu na **publicystykę sportową**. Pisma fachowe wyrażały jak **przyby po deszczu**, każdy większy ośrodek uważał za **punkt honoru mieć przynajmniej jeden własny organ**. Konjunktura ta była przemijająca. Znikła ona przez noc, jak wszelkie twory powojenne, **niefundowane bardziej na niezdrowej psychice, niż na realnych podstawach**. Pisma sportowe zniknęły też **szybciej niż się spodziewało**, na placu pozostały **jeiynie skromne niedobitki**, wiodące suchotniczy żywot. Inicjatywa prywatna, opierająca się

Program prac Izby Rzemieślniczych.

I. ZJAZD PREZYDENTÓW I SEKRETARZY TYCH INSTYTUCJI ODBYŁ SIĘ WE LWOWIE.

Lwów, 1. sierpnia.

W niedzielę 27. lipca odbył się we Lwowie pierwszy Zjazd prezydentów i sekretarzy Izby małopolskich. Przechodził Zjazd rzecznik rzemiosła poseł na Sejm inż. Henryk Mianowski i wiceprezydent m. Lwowa Irzyk Franciszek. Celem Zjazdu było **ustalenie programu prac Izby na najbliższą przyszłość na terenie Małopolski**, a przede wszystkim celem **uzgodnienia poglądów w sprawach rzemieślniczych**, od których jak najrychlejszego załatwienia uzależnionym jest przysły rozwój rzemiosła polskiego. Obradowano między innymi nad sprawą egzaminów czeladniczych, funduszy Izby dyspens, podatków, wliczenia niektórych zarobków do zawodów rzemieślniczych, długów b. Wojewódzkich Izby rzemieślniczych spełniających tymcz. za dania Izby rzemieślniczych, dostaw i zniesienia cen wytycznych na przetwory mięsne i mączne.

W sprawach wyżej poruszonych zapadły następujące rezolucje: Zjazd domaga się, by czas trwania nauki uczniów był ustalony przez Izby rzemieślnicze po poprzednim porozumieniu się z cechami rzem.; by uregulować ostatecznie sprawę tych kandydatów, którzy z przyczyn od nich niezależnych nie mogą wykonać się świadczeń ukończenia nauki w szkołach dokształ. zawod., a tem samem nie mogą być dopuszczeni do egzaminu czeladniczego; by w sprawie

funduszy potrzebnych dla Izby rzemieślniczych i w sprawie dyspens — odnieść się z odpowiednim memorjałem do Rządu; by w sprawach podatkowych dążyć do ich reformy, a przede wszystkim domagać się dla wszystkich zawodów o niższe stawki; by w art. 142. zaliczyć do rzemiosła: kufarnictwo, farbiarstwo, wyrab mięsa i mechanictwo; by w sprawie zobowiązań b. Wojewódzkich Izby rzemieślniczych poczynić odpowiednie kroki w celu pokrycia tych zobowiązań; w sprawie dostaw domagać się, by rzemiosło małopolskie nie było przy rozdziale dostaw pomijane, lecz traktowane na równi z rzemiosłem innych dzielnic Państwa; dążyć do zniesienia obowiązującego rozporządzenia na ustalanie cen na przetwory mączne i mięsne; nie przechylić się na razie do tworzenia Związku Izby rzemieślniczych całej Polski ze względu na odmienne stosunki panujące dotychczas w różnych dzielnicach Polski; ponadto poza porządkiem dziennym p. poseł inż. Mianowski poruszył sprawę celowego użytkowania sumy 700.000 zł. pozostałej z likwidacji b. Wydziału krajowego. Zjazd po wysłuchaniu wywodów pos. Mianowskiego uchwalił, by ze względu na to, że kwota ta powstała z podatków opłacanych przez obywateli b. Galicji, była i nadal użyta na cele swego przeznaczenia, a to na zasilanie potrzeb przemysłu i rzemiosła Małopolski.

Obozy letnie W. F. i P. W.

W STARZAWIE, ZELEMIANIE I SKOLEM ORAZ OBÓZ PODGRUPY W. F. NA HORBANIU.

(Od naszego korespondenta.)

Przemyśl, w lipcu.

(M) Staraniem Państw. Urzędu W. F. i P. W. Dow. Okr. Korp. Nr. X. zostały na czas wakacyjny urządzone **trzy grupy obozów dla młodzieży szkolnej P. W.**, a to w **Starzawie** (256 osób), w **Zelemianie** (300 osób) i w **Skolem** (220 osób). Ponadto zaś jedna podgrupa W. F. dla Stowarzyszeń P. W. na **Horbaniu ad Skole** (300 osób).

Pierwsze trzy obozy uruchomione **4 lipca** potrwają do **7 sierpnia** br., pod czas gdy **Horbań** rozpoczął się **11-go lipca** a zakończy się również **7-go sierpnia**.

Wyekwipowanie i wyżywienie obozów odbywa się na podstawie specjalnej tabeli szkolnej z tem, że każdy obóz pod względem pedagogicznym pozostaje pod kierownictwem **nauczyciela desygnowanego przez Kuratorium lwowskie**.

Rozkład dnia w obozach objęty jest **szczegółowym podziałem godzin**. Życie obozowe zaczyna się o godz. 5.30 rano. Wówczas pobudka budzi mieszkańców, poczem następuje **wymarsz z namiotów na gimnastykę**, która trwa do godz. 6.10. Potem **robienie porządków, mycie, ubieranie się, modlitwa, śniadanie, przygotowania do wymarszu na ćwiczenia, ćwiczenia w terenie, raport, obiad, odpoczynek, wykłady, ćwiczenia wojskowe, gry**

bardziej o **zdrową kalkulację handlową**, niż „mrzonki” idealistyczne, dała Polsce **pismo zakrojone doprawdy na wielką miarę**. „Przegląd Sportowy” ma swe liczne usterki, niemniej jednak **disponuje pierwszorzędną służbą informacyjną, dorównującą wielkim organom prasy zagranicznej**. Zdawało się, że przy „Przeglądzie” nie ma już miejsca na inne pisma, a jednak przedsięwzięcie **Górny Śląsk** odważył się **zaryzykować i przystąpił w roku bież.**

do wydawania **własnego tygodnika sportowego p. t. „Sport”**. Pismo to znajduje się obecnie dopiero w **stadium rozwoju i czyni stałe postępy**. Dowodem tego jest choćby fakt, że ostatni „Sport” pojawił się we Lwowie **już w poniedziałek wieczorem**, a więc osiągnął **rekord szybkości**. Widać, że i prasa nasza nie pozostaje w tyle i pod względem **dostarczania czytelnikom wiadomości** przyjmuje **ście amerykańskie tempo**.

Z ŻYCIA PROWINCJI.

Kronika przemyska.

(Od naszego korespondenta.)

Przemyśl, w lipcu.

(M) Zawody eliminacyjne VII. Marszu „Szlakiem Kadrowki” w Przemyślu. Odbyły się tu zawody eliminacyjne VII. Marszu „Szlakiem Kadrowki”, zorganizowane przez Okręgowy Urząd W. F. i P. W. D. O. K. X. w Przemyślu. Do startu stanęło 12 drużyn, w tem 3 drużyny wojskowe. Marsz odbywał się przy niesprzyjającej pogodzie, na trasie 42 km. przez Żurawicę, Duńkowiczki, Małkowice, Tapin, Kosienice, Lipowicę, gdzie na Strzelnicy wojskowej odbyło się strzelanie na 100 m. Do mety przed Dom żołnierza w Przemyślu, ul. Mickiewicza przybyły pierwsze zwycięskie drużyny 4. p. p. Leg. i Związku strzeleckiego ze Suchodniowa. Pierwsza w czasie 5 godz. 4 min. 39 sek., druga w czasie 5 godz. 59 min. 3 sek. Organizacja zawodów spoczywała w rękach kierownika Okr. Urzędu W. F. i P. W. Obecni na zawodach zastępca dowódcy okręgu korpusu płk. dypl. Lichtarowicz, szef sztabu płk dypl. Dziurzyński oraz starosta przemyski p. Michałowski odznaczyli zwycięskich zawodników pamiątkowymi żetonami.

Kronika jarosławska

(Od naszego korespondenta.)

Jarosław, w lipcu.

(K—Z) Założenie Powz. Zw. emerytów Rz. Pol. w Jarosławiu. Do istniejącego już i silnie rozwiniętego Związku emerytów w Przemyślu przyłączono na razie nowozałożony Związek emerytów Rzeczypospolitej Polskiej pod kierunkiem p. sekr. Kacanika z Przemyśla. Liczne zgromadzone powitał emeryt kolejowy p. Stawarski, który udzielił głosu p. sekr. Kacanikowi. Mowca w uśmiejnie i barwnie przedstawionym referacie zaznajomił obecnych z rozmaitemi niedomaganiami ustaw emerytalnych i wskazał na wymienioną działalność Zw. emerytów w Przemyślu, Samborze i wezwwał obecnych do ukonstytuowania się w związek, już zgłoszony do władzy wojewódzkiej. Zaproszony na to zgromadzenie b. minister komunikacji p. St. Stępczek w dłuższym, fachowym i serdecznym nacechowaniem przemówieniu przedstawił całą niedolę emerytów i popierając swój wykład licznymi wypadkami z życia emerytów — wykazał korzyści wynikające z założenia związku emerytów w Jarosławiu. Po wybraniu komisji-matki przez aklamację, prezesem Związku wybrano em. nadradcę skarbu p. Gosławskiego, na zastępców pp. Stawarskiego i Lichtfrieda — do zarządu weszli pp. Leon Mulicki i S. Schmalzbach — sekretarzem został p. Pyko, skarbnikiem p. Kurbat. Na zastępców wybrano pp. Ciuczkievicza, Waniuka i Chmurę. Do komisji rewizyjnej powołano p. Niemczyka, p. Spółta i p. Wojnara. Wobec wielkiej ilości emerytów w Jarosławiu Stowarzyszenie powinno się rozwinąć w silny związek.

Szron kradzieży. „Nieznani” sprawcy rozwinęli wyciągając działalność i dokonują licznych kradzieży, choć policja jest już na ich tropie. Na szkodę p. Romana Wlazły z Sienawy skradziono zegarek i 2 rewolwery, p. Alfr. Suchackiemu torebkę damską ze 150 zł. Część tych rzeczy odebrano od Mikołaja Dynowca z Dubkowa. Najgorzej wyszedł p. Iwański, urzędnik poczt. w Jarosławiu, któremu w czasie jego dwudniowej nieobecności obrabowano doszczętnie mieszkanie z białizny, ubrań, poduszek, kołder itd. Do mieszkania dyr. Jaronia w rannej godzinie dostali się bandyci, ale zabrali tylko zegarek, bo prawdopodobnie włamywaczy spłoszono.

Na walkę z alkoholem.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 31 lipca. (st) Według danych departamentu służby zdrowia Min. spraw wewn. wydatki funduszy państwowych na **walkę z alkoholem** w czterech ostatnich latach budżetowych były następujące: w r. 1926-27 ogółem wydano 295.045 zł., w r. 1927-1928 — 368.996 zł., w 1928-29 — 546.975 zł., w 1929-30 — 335 tys. zł.

— Nie powiedziałbym „przestraszyła”. Nie mnie nigdy nie przestrasza — poprawił ją. — Praw-
 prawda?
 — Zatem moja propozycja przestraszyła cię, nadąsana.
 niekka jednak i uwodzielejską, lecz dziwacznie się i znów pokazała mu twarz uśmiechniętą, nie ciężko. Potem, potrzebny wysiłkiem woli opanowała Zerstawała się i stała teraz przed nim, dysząc Ale za królewski business dziękuję uprzejmie.
 może, że na tem polu jeszcze się kiedyś spotkamy. Lubie bójkę od czasu do czasu, to prawda i być nie to już nie taki dobry interes, jak przed wojną.
 — Bardzo żaluję, panno Miriam, ale królowa-niem.
 a płańce oczy migotały wściekłością i upokorze-taczala. Swiało padło na jej twarz, biała jak wapno, i zdecydowany uniknąć pokus, które przed nim roz-lampę dzicami palcami, obłany zimnym potem maka. Jm wprędce poszukiwał zapalek i zapalił gdy pozdrowiona nagle oparła, omal nie spada z ha-a ona wydała solumiony okrzyk gniewu i przestachu, Gurney zerwał się ze skrzygniętym skolem, moim królem.
 wieka i złce, żebyś poszedł ze mną w góry i został równać. Teraz wiem, że spotkałam takiego czło-by na świecie był człowiek, mogący się ze mną w której ujrzałam cię walczącego, nie wierzyłam, serca, na którym mogłabym się oprzeć. Do chwili, zmęczona. Jestem samotna i potrzeba mi silnego jego ramienia, a włosy musnęły mu skron — jestem i przechyliła się tak, że gorące jej ciało dotknęło

Moi ludzie nie zgodziliby się na to. Przedewszyst-kiem jestem tu narażona na niebezpieczeństwa, o których ty nie możesz mieć pojęcia. Postanowiłam więc, że musisz odjechać. A ponieważ nie zdawało mi się, żebyś miał opuścić wyspę po dobrej woli, więc zarządziłam twe usunięcie w inny sposób.

— Czarujące stworzenie z pani! Szkoda, że nie znalazła pani mężczyzny, który chciałby trzymać tygrysię, jako zwierzę domowe!

— Żartuj sobie, Jimie — zaśmiała się, klepiąc go po ramieniu. — Czy nie słyszałeś, że tak w mi-łości, jak w nienawiści kobieta nie zna granic? Nie-nawidziłam cię, gdy omal nie pozabijałeś moich lu-dzi, czy jednak myślisz, że mogłam nie dostrzec twej nieposkromionej odwagi? Twój temperament po-dobał mi się, a zuchwała pogarda okazywana mnie i moim ludziom przyprowadzała mnie do pasji. Mię-dzy dwoma ogniami: nienawiścią — i nazwijmy to na razie... podziwem — postanowiłam wreszcie pod-dać cię karze, którą ci przeznaczyłam.

Dlatego zesłam do występu skalnego, aby się nacieszyć twoją męką. Wymknąłeś się nawet z tej śmiertelnej matni i w moim gniewie i upokorzeniu byłabym cię zastrzeliła. Ale poprzez gniew i po-przez upokorzenie widziałam też człowieka, który mógł mi pomóc w coraz trudniejszym mojem poło-żeniu. Teraz wiesz, dlaczego nie zastrzeliłam cię w chwili twej ucieczki, Jimie.

Gurney słuchał z wielką ciekawością, dotych-czas bowiem nie zdarzyło się spotkać przeciwnika, który nie skorzystałby ze sposobności i nie skoczył mu na kark, gdy on sam leżał powalony. A poprzez

— A cóż to jest, jeśli można wiedzieć? — zapy-
 co mi pani dać może, nie może się porównać.
 wyżej. Z nagrodą, o którą się ubiegam, nie z tego, słyszę pani? W danej chwili cel mój leży jeszcze jak niecierpliwie musiała pani na mnie czekać. Mam i słonce upiekłyby go i ugotowały. O, wiem dobrze,
 Leższy na ziemi spoznał na dół... (Str. 112.)

ła się nad nim. Uśmiech jej był wyraźny nawet w ciemnościach, dzięki polyskowii wilgotnych, czerw-o-nych warg.
 — Szukała pani takiego człowieka jak ja, całe lata — powtórzył drwiąco. — Poło, aby go spalić żywcem albo przywiązać w miejscu, gdzie morze

przekonawszy się jednak, że tak nie było, śledziłam każdy twój ruch. Czy przypominasz sobie wszystko, co wówczas uczyniłeś?...

Nie? W takim razie muszę ci to i owo przy-pomnieć. Nie pobiegleś gasić ognia, który pożerał twoje mienie, ale przedewszystkiem wyszukałeś sprawcę pożaru i wyrównałeś z nim rachunek. To było dla mnie pierwszą wskazówką, że nie jesteś taki, jak inni ludzie. Powtóre, człowiek, którego wysłałem, aby cię podpałił, to jeden z najzuchwal-szych, najstraszniejszych moich zbójców. Joe powi-nien był załatwić się z tobą równie sprawnie, jak z dzieckiem. A czy to zrobił? Nie, mój Jimie. Ty u-gniatałeś go jak glinę.

Jeden strzał był dany w twoim kierunku — nie przezemnie — ale ja nie pozwoliłam strzelać i śle-dziłam dalszy przebieg walki. Widziałam, jak mój człowiek musiał pracować nad gaszeniem ognia, który podłożył i uciekłam od moich drabów, aby się naśmiać dowoli z uciechy. I nie zginąłeś tej nocy dlatego, że zrozumiałam, iż jesteś mężczyzną. A dla czego nie zastrzeliłam cię później, wtedy, gdy u-mknąłeś ze skalnego występu?

— Skąd mogę wiedzieć? Ani się domyślam, tak samo, jak nie domyślam się, dlaczego mnie pani chciała usmażyć żywcem, po odkryciu, że jestem ta-kim kokosowym bohaterem.

— Lata przyzwyczajenia nie mogą być wymie-cione z pamięci jednym krótkim zdarzeniem, Ji-mie. Po głębszym zastanowieniu przyszedł do prze-konania, że nie mogę pozwolić, by obcy człowiek zamieszkał tu, choćby był niewiem jakim asem.

Ale, Jimie — mówiła teraz drżącym głosem byś śledzona.

do roku otrzymuje on zapasy i zaopatruje moją gro-
madkę, co oszczędza mi kłopotu wyprawiania się
po żywność do rozmaitych portów, skąd mogłabym

Penowny długi wysiłek pozwolił mu... (Str. 125.)

tymi ludźmi z Tarani z własnej woli. Są mi ślepo
posłuszni. Moje stosunki ze światem zewnętrznym
są dla nich tajemnicą.

Ten kupiec Goff mieszka tu już bardzo długo,
a jednak, co on wie o mnie? Nic. Jeżeli dźwi cię,
że pozwałam mu tu mieszkać, wiedz, że jest dla
mnie pożyteczny przez samą swoją obojętność. Raz

ciekawość wyczerało przekonanie, że może ta ko-
bieta powie więcej, niż zamierzała, jeżeli on tylko
potrafi odpowiednio z nią mówić. Było to jednak
bardzo trudne. Był zbyt podobny do hubki a za
mało do krzemienia, aby móc z powodzeniem krze-
sać iskry ze stali.

Przysunął się bliżej i starał się zapytać obo-
jętnie:

— Co to wszystko znaczy, Miriam? Poglądziła
go po twarzy, gdy wymówił jej imię. Mruczała z za-
dowolenia, jak kot, a on zadrżał pod wpływem jej
dotknięcia. — Zrozumiałem wszystko, co powie-
działaś i potrafisz to ocenić. Powiedz mi jednak, czego
chcesz ode mnie? Czy chcesz, żebym się z kimś bił?

Ostatnie zdanie wymówił po namyśle, gdyż ko-
sztowało go ono sporo wysiłku. Odzyskał teraz pa-
nowanie nad sobą. W każdym razie konwersacja
nie poszła w kierunku, którego sobie życzyła ta ko-
bieta.

— Być może — odrzekła — poczem powstała
długa, znacząca pauza.

Wiedział, że te duże oczy, choć przymknięte,
ani na chwilę nie schodziły z jego twarzy: Mówiła
jakby we śnie.

— Być może — powtórzyła. — Wchodząc
w moją służbę Jimie, możesz być panem moich
spraw, a sięgają one bardzo daleko. Ci ludzie, któ-
rych widziałeś, to dopiero mała część moich pod-
władnych. Stu im podobnych wykonuje moje roz-
kazy. Moje bogactwa są tak wielkie, że niejeden
książę mógłby się stać piratem, aby je zdobyć. Nie
chcę jednak ani księcia, ani pirata. Panuję nad

— Z panem trudno dojść do porozumienia —
rzekła, oddając mu kubek. — Ale może i tak bę-
dziemy jeszcze przyjaciółmi. Zbliź się do mnie. Od-
powiem ci na wszystkie pytania, które mi zada-
jes. Chodź, nie ukąszę cię.

Odsunął ją na dawne miejsce. Rozległ się cichy,
teraz przysunęła bliżej hamaiku, niż poprzednio.
skrzył, na której siedziała poprzednio. Była ona
kubek wody ze słowami podzięk, a on usiadł na
istne wtępienie kociego wdziku. Wzięła z jego rąk
kobieta zajęła hamaik i kołysała się niedbale —
dach. Gdy wszedł z powrotem do mrocznej izby,
wody z dzbanka glinianego, wiszącego pod okapem
było nie spełnić. Jim wstał z hamaika i przyniósł
naturalniejszym w świecie tonem. Nie można jej
Zwyczajna to była prośba, wypowiedziana naj-
— Proszę, daj mi trochę wody!

Kobieta odpowiedziała przymlinym uśmiechem.
Zdawało się, że była zadowolona, iż udało jej się
rozbudzić jego gniew. Upięknęła chwilą przejmują-
cego milczenia, zanim się odezwała.

liczyć?

stęś, u stu piorunów, że wogóle mam się z panie
rzyć pytanie, które już raz ci zadałem: kim je-
— rzekł poprosz. — Przyłem pozwolę sobie powtór-
— To już moja prywatna sprawa, Jaskawa pani
się z uroku, który rzuciła na niego ta kobieta.

Gurney zachnął się energicznie, aby otrzaskać
cym.

tań szepem, jeszcze słodszy i bardziej czarują-

— Zaczynaj pani — mruknął Jim jakoś nie-
pewnie. — Nie jestem głuchy.

— Jak chcesz, zatem. Po pierwsze, „do pioru-
nów“, czy do słońca, jestem Miriam Jobert. Ty,
o ile się nie mylę, powiedziałeś mi, że nazywałeś
się Jim Gurney. Będę ci nazywała Jimem. Jeżeli
chcesz, możesz mnie nazywać Miriam. Jim, to cud-
ne imię. Jim — nadała temu słowu czarujący,
lekki akcent francuski, że zabrzmiało jak muzyka,
nawet w upartych uszach Gurney'a. „Jim“ podoba
mi się. Ładne. A więc, Jimie, odpowiedziałam na
jedno pytanie i zapoznaliśmy się według formal-
ności. Prawda? Idźmy dalej. Jako Miriam Jobert
jestem panią wyspy Tarani i jej mieszkańców.

— Buja pani! — parsknął Jim drwiąco.

— Jestem panią Tarani i jej mieszkańców —
powtórzyła dobitnie z lekką zmarszczką na czole,
która jednak natychmiast ustąpiła miejsca uśmie-
chowi. — Kupiec Goff nie należy do mieszkańców
Tarani, tak samo jak ty jeszcze do nich nie nale-
żysz. Krajowcy jednak uznają we mnie najwyższą
władzę. Inni ludzie należą do mnie. Niektórych z
pośród nich już poznałeś.

— Ładne towarzystwo, piękna pani. Dobrana
zgraja pirackich szumowin. Winszuję poddanych,
waszej królewskiej mości.

— Bardzo się cieszę, że potrafiłeś ocenić nale-
życie moich ludzi, Jimie — odrzekła niezrażona. —
Będzie mi łatwiej powiedzieć to, co zamierzam.
Powie ci mianowicie, dlaczego kilkakrotnie unik-
nąłeś śmierci. Co uczyniłeś, ujrawszy swą chatę
w ogniu? Spodziewałam się, że jesteś wewnątrz

Która ze stolic

posiada najmniej, a która najwięcej analfabetów.

Lwów, 1. sierpnia.

W Hadze zadano sobie trud sporządzenia statystyk analfabetów — wszystkich stolic świata. Z próby tej najlepiej wyszedł Berlin, który posiada tylko 0.43% analfabetów, druga zaś po nim ze stolic Praga Czeska z 0.69% analfabetów. Na ostatnim miejscu stoi Teheran, który liczy aż 82.17% mieszkańców, nie umiejących ani czytać ani pisać.

GIEŁDY

GIEŁDA LWOWSKA.

Lwów, 31. lipca.

Na Giełdzie pieniężnej tendencja silniejsza. Uspokojenie niejednoznaczne.

GIEŁDA ZBOŻOWA.

Lwów, 31. lipca.

Na Giełdzie zbożowej tendencja na ogół zniżkowa. Uspokojenie słabe.

GIEŁDA WARSZAWSKA.

Warszawa, 31. lipca. (PAT). 5 proc. pożyczka konwersyjna 55 i pół, 6 proc. pożyczka dolarowa 78, 8 proc. Listy zast. Bku Gosp. Kraj. 94, 8 proc. Listy zast. Bku Rolnego 94, 8 proc. Obligacje Bku Gosp. Kraj. 94 — te same 7 proc. 83%.

Waluty i dewizy. Londyn 43.28, Nowy Jork 8.87.9, Paryż 34.97 i pół, Praga 26.35 i pół, Nowy Jork tel. 8.89.1, Szwajcaria 172.72, Wiedeń 125.65.

Warszawa, 31. lipca. (PAT). Bank Polski 164, Elektr. Dąbrowa 65, Firlej 29, Cegielski 48, Ostrowiec 65, Parowoz 25, Zawiercie 38.

GIEŁDA LONDYŃSKA.

Londyn, 21. lipca. (PAT). Nowy Jork 486.94, Paryż 123 trzy czwarte, Berlin 20.37 7/8, Montreal 486%, Hiszpania 93.45 Amsterdam 12.09 trzy ósme, Bruksela 34.78 i pół, Włochy 92.96, Kopenhaga 18.15 trzy czwarte, Sztokholm 18.09 7/8, Oslo 18.16 7/16, Helsingfors 193 trzy ósme, Praga 164%, Budapeszt 27.76, Belgrad 274 i pół, Sofja 670 i pół, Rumunia 818, Wiedeń 34.44, Warszawa 43.40.

GIEŁDA ZURYCHSKA.

Zurych, 31. lipca. (PAT). Paryż 20.24 i pół, Londyn 25.05 7/8, N. Jork 5.14.62 i pół, Bruksela 72, Włochy 26.96, Hiszpania 57.65, Amsterdam 207.20, Berlin 122.97, Wiedeń 7277, Sztokholm 138.40, Oslo 137.95, Kopenhaga 137.95, Sofja

3.73 i pół, Praga 15.25 trzy czwarte, Warszawa 57 trzy czwarte, Budapeszt 90%, Białogród 9.12 i pół, Ateny 6.68, Konstantynopol 2.44 i pół, Bukareszt 3.06, Helsingfors 12.95 i pół, Buenos Aires 185 i pół.

GIEŁDA WIEDEŃSKA.

Wiedeń, 31. lipca. (PAT) Amsterdam 284.10 Belgrad 02.52 1/4 Berlin 168.64 Bruksela 98.75 Budapeszt 123.88 Bukareszt 4.19 3/4 Kopenhaga 189.27 Londyn 34.36 7/8 Madryt 79.20 Medjolan 86.98 1/2 Nowy Jork 705.75 Oslo 189.15 Paryż 27.77 Praga 20.91 1/2 Sofja 5.11 3/8 Sztokholm 189.70 Warszawa 79.45 1/2 Zurych 137.13 Amerykańskie 703.75 Niemieckie 168.39 Angielskie 34.32 Francuskie 27.82 Włoskie 37.14 Jugosłowiańskie 12.43 Szwajcarskie 137.25 Czeskie 20.90 1/4 Węgierskie 123.70 Renta majowa 1.70 Renta lutowa 1.71 Dunaj, Sawa, Adria 91.72 Losy tureckie 18.— Bankverein 18 Credit Österr. 47.40 Escompte Niederösterr. 159 Länderbank 24 Merkurbank 20.50 Nationalbank Österr. 309 Rima 84.45 Skodawerke 260.25 Zieleniewski 31.— Karpaty 8.02 Galicja 20.50 Alpy 23.90 Berg und Hütten 605.50.

OBROTY PRYWATNE.

Lwów, 31. lipca.

Tendencja lekko zwyklowa. Srebro w dalszym ciągu spada w cenę.

DEWIZY: Dolar amerykański 3.68.75—8.89.25, dolar kanadyjski 8.80.00—8.80.50, kor. czeski 0.26.25—0.26.50, fr. franc. 0.24.80—0.25.00, fr. szwajc. 1.72.00—1.72.50, funty 48.40—48.70, czerwieniec 11.00—12.00, leje 0.05.00—0.05.50, szylingi 125.50—126.00.

ZŁOTO: 20 kor. 36.20—36.60, 20 fr. 34.25—34.50, 10 rubli 46.00—48.40.

SREBRNO: Kor. austr. 0.42.00—0.48.00 5 koron austr. 2.40.00—2.50.00, floreny 1.20.00—1.25.00, ruble 1.90—2.00, kopiejki 0.95—1.00.

KĄCIK RADJOWY.

Piątek, 1. sierpnia 1930.

LWÓW 11.58 Sygnał czasu i hejnał. 12.05—13.00 Koncert z płyt gramofonowych, 17.35 Transmisja z Warszawy. Odczyt p. t. „Na jeziorach naszej północy” — wygł. prof. Stan. Sumiński. 18.00 Transmisja z Warszawy: Koncert orkiestry salonowej pod dyr. Karola Poraj-Koźmińskiego. 1) Hrubys: Potpourri z melodji Leharowskich, 2) Harry Tierney: Kinkajon z filmu dźwięk. 3) Dreyer, Axl, Mendoza: Kwiat miłości, foxtrott, 4) Becco: Wspomnienia z Capri — serenada, 5) Rettinger: Tristeza — tango, 6) Russkin i Sulivan: Może się mylę, 7) E. Lurer: Adios Pablito, 8) Bert Silving: Saengerfahrt nach Wien I. cz. potpourri, 9) I. Monaco: Through. 19.00 „Skrzynka pocztowa”, — omówi p. L. Nowakowski. 19.20 Rozmai-

tości, komunikaty i koncert płyt gramofonowych, 19.45 Transmisja giełdy rolniczej z Warszawy. 20.00 Sygnał czasu, poczem transmisja z Warszawy: Prasowy dziennik radiowy, 20.15 Transmisja z Warszawy: Koncert symfoniczny z Doliny Szwajcarskiej: Wykonawcy: Orkiestra Filharmonji Warszawskiej. Cz. I. 1. a) Beriloz: Uwertura „Karnawał rzymski”, b) Buzet: Suita: „Roma”. Cz. II. 2. Praneek: Symfonia D-moll. 22.00 Transmisja z Warszawy: Fejleton „W krainie kawioru i szarańczy” — wygł. p. Wacł. Czesnowski. 22.15 Transmisja komunikatów z Warszawy.

LONDYN 22.40 Diversions — radiokabaret. KRÓLEWIEC 20.30 Wieczór pieśni. Wyk. Max Manfield tenor. BRATISLAVA 17.00 Koncert solistów. BRNO 17.00 Koncert pośw. Griegowi. W programie pieśni i muzyka. BERN 20.00 Wielka akademja z okazji święta Narodowego. BERLIN 20.30 Koncert radiorkiestry. RZYM 21.02 „Córka Tambour-Majora” — operetka Offenbacha. LANGENBEGR 17.30 Koncert. PRAGA 20.00 Wieczór pieśni sycylijskiej i rum. OSŁO 19.30 Muzyka kameralna. MEDJOLAN 20.40 Koncert symf. WIEDEŃ 16.30 Akademja muz. 20.05 Wieczór pieśni lud. 20.35 „Die grosse Leidenschaft” — słuchowisko. RYGA 19.03 Koncert popul. BUDAPESZT 17.15 Koncert ork. miejskiej. 18.20 Recit. śpiew. Helly Boschan. MOSKWA 20.00 „Kamienny gość” — opera Dargomyżskiego.

Sobota, 2. sierpnia 1930.

LWÓW 11.58 Sygnał czasu i hejnał. 12.05—13.00 Koncert z płyt gramofonowych, 17.00 Transmisja z Krakowa: Audycja dla dzieci / słuchowisko p. t. „O leśnym duchu” Ireny Osuchowskiej. 17.30 Koncert. 18.00 Transmisja nabożeństwa z Ostrej Bramy w Wilnie. 19.00 Rozmaitości, komunikaty oraz koncert płyt gramofonowych. 19.10 Transmisja z Krakowa: Odczyt p. t. „Przegląd polityki zagranicznej ubiegłego tygodnia” wygł. dr. Jan Reguła. 19.30 Transmisja z Warszawy: Fejleton p. t.: „Zabobon jako podłoże zbrodni” — wygł. p. Helena Wiewiórska. 19.45 Transmisja Giełdy rolniczej z Warszawy. 20.00 Sygnał czasu, poczem transmisja z Warszawy: Prasowy dziennik radiowy. 20.15 Transmisja z Warszawy: Koncert popularny z Doliny Szwajcarskiej, w wykonaniu Orkiestry Filharmon. warsz. i solisty. 1) Kmotak: Potpourri „Dla moich przyjaciół”, 2) Solista. 3) Waldteufel: Walc „Idylla”, 4) Gillet: a) Pizzicato, b) Gawot, 5) Sonnenfeld: Mazur op. 202. 21.45 Transmisja z Warszawy: Audycja ku uczczeniu rocznicy śmierci Adama Asnyka. a) p. Zdzisław Debicki „W rocznicę śmierci Adama Asnyka”, b) kwadrans poświęcony twórczości Adama Asnyka,

22.15 Transmisja komunikatów z Warszawy. 23.00—24.00 Muzyka taneczna z „Bagateli”.

OGŁOSZENIA

DO KINA „PALACE”

ZA DARMO

MOGĄ DZIŚ POJŚĆ:

ZOFJA DRUCKÓWNA, Zamarstynowska 30.

ZOFJA WEINTRAUB, Żółkiewska 101.

JULJA ISTNER, Śnieżna 6.

JÓZEF SŁOŃSKI, Tercjarska 10.

Prof. Szczepański JAN, Zofji 32 a.

Bilety są do odebrania w Administracji oddzielnie między godziną 11 a 1-szą przedpołudniem.

PENSJONATY ILETNISKIE

NIEMIROW-DRÓJ

Pierwszorządny pensjonat

„JEDYNACZKA” poleca na sierpień pokoje z wykwintnym utrzymaniem po cenach bardzo przystępnych. 6896

MARIANSKE LÁZNE

Marianbad

Czechosłowacja

kąpiele gazowe, borowinowe, żelazne, 45 źródeł mineralnych
Hydropatia — Elektroterapia
Sezon maj—wrzesień
50% zniżki powrotnej na kolejach czeskich.

Wszelkich informacji udziela: Rządowy Zarząd Kąpielowy w Marienbadzie, lub Biuro Propagandowe w Warszawie, Niecała 8. 33851-?

NIEMIROW-DRÓJ

w pierwszorzędnym pensjonacie

„Sanato” jeszcze kilka pokoi na sierpień do wynajęcia. 6925

Rudolf Bringer
Sztylet z krysztafu
Przebieg autoryzowany
Hustowal-Lu-can Haliny Bokserówny

Tymczasem Rosic rozmyślał, wreszcie spytał: — Czy sądzi pan, że można wyjść tędy niepostrzeżenie?

— Musimy tak przypuszczać — rzekł Guillenot.

— Tu nie chodzi o przypuszczenia — niecierpliwiał się Rosic — ale o fakty... Sądzi pan, że głowę odcięto w czasie między odstawieniem wagonu a przybyciem władz? Chcę w to uwierzyć. Ale zastanawiałem się nad tem, w jaki sposób morderca mógł zbiec? Niech pan pomyśli i zapomni o tem, co się stało. Proszę sobie wyobrazić, że wagon odstawiono około godziny jedenastej. Czy może ktoś tam wskoczyć niepostrzeżenie? Czy na torach nie ma nikogo?

— Nie — odparł Guillenot. — Tory i perony są w dzień i w nocy pełne ludzi; niemożliwe jest zatem, aby ktoś podejrzanym nie został ujęty.

Twarz Rosica rozjaśniła się.

— Właśnie tak myślałem — rzekł. — Cieszę się bardzo, że i pan jest tego zdania. Zresztą mamy jeszcze inne dane. Niech pan sobie wyobrazi, że

morderca wyskoczył w tem miejscu z wagonu, mamy ślady jego kroków, podeszwy jego butów są zakrwawione. Zostawia odciski nóg na stopniach, potem zeskakuje na ziemię. Ale jak pan wytłumaczy, że przed wagonem nie ma żadnych śladów?

Rosic uśmiechnął się z triumfem.

Guillenot rozejrzał się dokoła.

Rzeczywiście na ziemi nie było żadnych śladów krwi.

— To znaczy, że skoczył gdzie indziej.

— Przejdźmy jeszcze raz drogę, którą przebył wagon. Idę za panem.

Z oczami utkwionymi w ziemię, przeszli powoli wzdłuż toru 20-go, potem 2-go, aż do miejsca, gdzie przypuszczalnie musiał stanąć wagon, gdy B-14 zatrzymał się na dworcu w Walencji. Nigdzie nie było kropli krwi.

— Widzi pan! — zawołał Rosic z triumfem.

— Rzeczywiście — rzekł Guillenot przekonany. — A jednak głowa była.

— Czy jest pan tego zupełnie pewny?

Guillenot spojrział na niego z odcieniem niecierpliwości i rzekł:

— Przecież mówię panu, że widziałem, zresztą nietylko ja.

— Wierzę panu. Ale czy może pan być pewny, że to nie morderca zabrał głowę? Co się z nią stało? Dowiemy się może kiedyś. Ale na razie moje pierwsze przypuszczenie jest słuszne. Zabójca wysiadł z pociągu w Awinjonie. Kiedy mamy pociąg do Awinjonu?

— O godzinie dziesiątej minut pięć.

— To późno, ale niema rady. Jestem pewny, że w Awinjonie na kamieniach i na ziemi znajdę ślady nóg, gdyż morderca tylko tam mógł wysiąść... Tymczasem wypiję chętnie szklankę kawy. Może pan pójdzie ze mną do bufetu?

Z przyjemnością. Gdy tylko przyjmę pociąg nr. 62, który nadejdzie za dziesięć minut, przyjdę do pana.

ROZDZIAŁ V.

Crystal Dagger.

Gdy pociąg nr. 62 wjechał na dworzec, wysiadł Lahuche, z którym i Guillenot zaprzyjaźnił się bardzo podczas swej poprzedniej służby w Pierrelatte.

— Co pana tu sprowadza? — spytał, ściskając mu serdecznie dłoń.

— Mój kochany, zdaje mi się, że nasz obchodowy Fregière wytropił mordercę.

— Czyżby? — wykrzyknął Guillenot.

— Ach, to cała historia. Wsiadłem do pierwszego pociągu i przywiozłem Fregière'a.

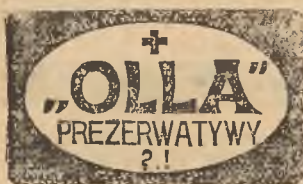
Rzeczywiście obchodowy wysiadł w tej chwili z przedziału trzeciej klasy i zbliżał się do swego szefa.

— Tej nocy — mówił Lahuche — Fregière znalazł człowieka, który według wszelkiego prawdopodobieństwa wyskoczył z ekspresu.

— To dopiero ucieszy się dowódca brygady lotnej w Lyonie, który właśnie jest tutaj! — zawołał Guillenot. — Muszę zrobić tylko, co do mnie należy, a potem zaprowadzę was do niego.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Ależ...
„OLLA”
przecież
znacznie
lepiej!
6856

PENSJONAT „VICTORIA” w Zakopanem ul. Szpitalna poleca pokoje z utrzymaniem na sezon letni w cenie od 850 do 10 zł. — elektryczność, łazienka, ciepła i zimna woda. Pokoje słoneczne, jedno i dwuosobowe nad rzeką i plażą.

SŁAWSKO, schronisko „K. T. N.” w najpiękniejszej okolicy, w górach nad rzeką Opór, poleca na sierpień, wrzesień, pokoje wspólne, słoneczne, czyste, wraz z usługą, utrzymaniem zł. 7 dziennie. Zgłoszenia: Lwów, Łyczakowska 75. „Łyczakowianka”. 6910-2

PORADY LEKARSKIE

4. rok. szpit. wiedz.

Dr. Norbert JUPITER

specjalista chorób skórnych, wenerycznych i kosmetyki Stanisławów 3-go Maja 11. Usuwanie włosów elektrolizą, naświetlanie lampą kwarcową, leczenie bezopieracyjne żylaków. 6848

NAUKA WYCHOWANIE

KURSA tańców rozpoczynają się w Szkole tańców H. Brysiowej Irathowej, ul. Mickiewicza 28. I. p. Wpisy od 5 do 7-mej. 6888-2

NA MANDOLINIE, GITARZE wyuczę przez sierpień płynnej gry z nut, ręcz. Instrumenty do dyspozycji. Plac Bernardyński 12 od 3 do 9. 6930-2

POSADY POSZUKIWANE

RACHMISTRZ (bilansista) z dłuższą praktyką w dużych majątkach ziemskich przyjmie od zaraz posadę buchaltera, kontrolera w większym Zarządzie dóbr. Oferty „Rachmistrz” do „Gazety Por.” Lwów. 6889-3

MŁODA, inteligentna, przystojna przyjmie każdą posadę byle zaraz. Zgłoszenia sub „Zdolna” Administracja „Porannej”. 6901

ZDOLNA, inteligentna i sympatyczna bez fachowego wykształcenia zajmie się prowadzeniem ksiąg gospodarczych, będzie sekretarką, gospodynią we dworze za utrzymanie. Zgłoszenia sub „Zycie” Administracja. 6901

KUCHARZ restauracyjny poszukuje posady na prowincję. Zgłoszenia do Administracji. 6905-2

SZOFRER z nieograniczonem prawem jazdy przyjmie posadę zaraz. Roman Sabatnik. Podhajce. 6922-5

Kumor.

KRÓTKOWIDZACA

— Nie wstydzisz się!? Taki malec, a już kurzy fajkę?!

BURĘTOWIEC starszy, samodzielny, pierwszorzędny fachowiec, obeznany wszechstronnie z działem kolonialnym oraz innymi (również obsługa gości na sali), nadzwyczaj pracowity, energiczny, wyjątkowo uczciwy, bez nałogów, uprzejmy dla klientów, umiejący zjednać takową, dobrze prezentujący się, obejmie posadę na warunkach skromnych. Łaskawe zgłoszenia: „Gazeta Poranna” dla „Wyjątkowy pracownik”. 6920

POSADY WOLNE

BIURO nauczycielskie Marji Rechter przeniesione Chmielowskiego 9. telef. 6024. poleca nauczycielki, nauczycieli, bony, pielęgniarki niemowląt. Liczne uznania za sumienny wybór osób. 6892-3

POSZUKUJE się chłopca na posyłki ze znajomością języka niemieckiego i polskiego. Zgłoszenia od 8—9 rano DENTAL-DEPOT, Chorażczyzny 8. 6916-2

SŁUSARNIA Potockiego 28, przyjmie samodzielnego ślusarza na okucia okien i drzwi. 6931

POTRZEBNY zaraz początkujący technik dentystyczny. Wiadomość: Zyblikiewicza 45 od godziny pół do pierwszej do pół do drugiej. 6926

POSADA do objęcia zaraz dla maszynistki biegle piszącej z dobrymi referencjami. Zgłoszenia do Oddziału Ilustr. Kurjera Codziennego, Lwów, Kopernika 9, pod „Maszynistka”. 6928

ZASTĘPCÓW na Lwów i prowincję poszukuje poważne Towarzystwo ubezpieczeń. Warunki wedle umowy. Zgłoszenia pod „Skrytka pocztowa 72” Lwów Główny Urząd pocztowy. 6893

MIESZKANIA SKLEPY

OKAL BIUROW

SUTERYNY 6908

8 ubikacji, system kurytarzowy wszystkie pokoje łącznie, cen. rel. or. ewanie, ródmiście — DO WYNAJĘCIA. Zgłoszenia pod adresem: **JAN KRAJEWSKI**, Lwów, Szpitalna 1.

POKÓJ umeblowany zaraz do wynajęcia, winda, Batorego 34. drzwi XVI. 6860-2

Poszukuję 4-ro pokojowe

komfortowe mieszkanie ewent. dam takie same w Warszawie. Zgłoszenia: „Mieszkanie”, Biuro Ogł. Brücka, Kościuszki 2. 6935

DO WYNAJĘCIA 3 pokoje z kuchnią z komfortem, Potockiego 111. 6919-2

POSZUKUJE 4 pokoje, luksusowy komfort, nowoczesna kamienica w zdrowej dzielnicy. Zgłoszenia pisemne pod „Komfort”, Generalna Ekspedycja Ogłoszeń, Legionów 1. 6938-4

POKÓJ umeblowany oraz salonik osobny wchód, do wynajęcia. Nowy Świat 18, I. p. na prawo. 6933

NIGDY SŁOŃCE

nie zaszkodzi świeżości Waszej cery, jeśli smarować będziecie twarz jeszcze wilgotną po umyciu. rano i wieczorem

Crème Simon

pozbawionym wszelkich składników tłustych, a jednak doskonale przenikającym pory skóry. Rozsmarować lekko, aby krem wniknął w naskórek, następnie wysuszyć i przypudrować Pudrem Simon'a.

W czasie upałów nos Wasz nie będzie błyszczał, cera zachowa świeżość i będziecie zabezpieczone przed spiekotą.

Crème, Poudre & Savon Simon
PARIS

PRANIE PIERZA uskutecznia
Wład sław Weber Lwów, Batorego 2. 67.6

MALINY porzeczki sprzedaje Szkoła Ogrodnicza za rogatką Zamarstynowską. Codziennie od godziny 16 do 18 z wyjątkiem i niedziel. 6906-2

FORTEPIANY od 950 zł. oraz pianina zagraniczne, znakomite — prawdziwie kupujący ma obecnie sposobność nabyć najkorzystniej lub zamienić za umówioną dopłatą. — Kopernika 26, Skłeniarski. 6884-4

MEBLE po cenach najniższych, a to: sypialnie od 600 zł., jadalnie od 800 zł., salony od 550 zł., krzesła od 11 zł., otomany od 50 zł., bufalki od 45 zł., siatki, poduszki, wkłady etc. poleca na dwunastomiesięczne spłaty magazyn mebli Heszelsa, Lwów, Kopernika 28. Róg Wronowskiej. 6934-30

SAMOCHÓD Dodge, limuzyna sześciocyndrowa, doskonale utrzymana z prywatnych rąk sprzedaje okazynie Turk, tel. 17—11. 6894-3

MEBLE, Sypialnie, Jadalnie, Salonowe, biurowe, kuchenne solidnie wykonane poleca Spółka Rzemiosł Krajowych dawniej Miejska Wystawa, Lwów, plac Halicki 10. w podwórzu. 6913-5

KUPIE niedrogą kamienicę. Adres: Włodzimierz Wołyn, ul. Hipotečna 5, Stanisława Gucklerowa. 6930

WSPANIAŁY gabinet męski mahoniowy z bronzami okazynie sprzedam Potockiego 28. Stolarnia. 6934

RÓŻNE

NAJPIĘKNIEJSZE modele torebek damskich wykonuje jedynie Barasz, pl. Bernardyński 2. 6907

ZGUBIONE świadectwo dojrzałości wydana przez II-gie Gimn. w Samborze oraz książeczkę wojskową wydaną przez PKU. Sambor na nazwisko Wilhelm Ernst, unieważnia się. 6880-6

MEBLE luksusowe, zwyczajne, solidne wykonanie na dogodny warunki. — Sandker, Lwów, Zamarstynów, Lwowska 58. 6932-60

STANISŁAW PAWLAK, urodz. 1907, unieważnia książkę wojskową wydaną przez P. K. U. Warszawa. 6895-3

STEFANJA DZIEWAŁTOWSKA unieważnia zgubioną legitymację nauczycielską Nr. 1060. wydaną przez Kuratorium w Równem. 6897-2

MICHAŁ WOJKOW Leszczowale, urodz. 1901 unieważnia wojskowe zaświadczenie wydane przez P. K. U. Sanok. 6917

DZIERŻAWY folwarku niedaleko Lwowa poszukuje. Pośrednictwo niewykluczone. Zgłoszenia: Rettich, Bema 1 29. 6927

Rowery i motocykle

znanej marki „LA FRANCAISE DIAMANT” ogólnie za najlepsze uznane, lekkie i trwałe — sprzedaje na dogodnych warunkach w Łańczie Firma 5985

Matwina Rosenman

Lwów, Jagiellońska 17, tel. 17-25
Zlecenia z prowincji odwrotnie.

Wytwórnia kapeluszy damskich

„KAPELINA” Rynek 14.

poleca swoje znane wyroby. 6348

KOŁDRY I MATERACE

LIEBERMANNA

ul. Jagiellońska 12.
stoją na najwyższym poziomie doskonałości. 6837-20

DO KINA „PALACE”

ZA DARMO

MOGĄ DZIŚ PÓJŚĆ:

RADCA THAL, Turecka 3.

SYTNIKOWA ŁUCJA, Zofii 32.

ŚWIERCZYŃSKA, Zyblikiewicza 52.

CHRISTOF MIECZYSLAW, Wałowa 1. 25.

ETTINGER, Hoffmana 9.

Bilety są do odebrania w Administracji codziennie między godziną 11 a 1-szą przedpołudniem.

CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz 1 szpaltowy milimetry (szer. 30 mm.) ogłoszenie zwykłe za tekstem 15 gr., za wiersz 1-szpalowy milimetry (szer. 60 mm.), cała strona ogłoszeniowa 300 zł., cała strona tekstowa 600 zł., cała strona pod nagłówkiem (1-sza) 700 zł. Ogłoszenia zamiejscowe 30 proc. droższe. Za ogłoszenia w miejscu zastrzeżonym, ogłoszenia osobno stojące i bez numeru doliczamy 25 proc. Odpowiedzialności za terminowy druk nie przyjmujemy. Porta przekazów nie bonifikujemy. — UWAGA: Kolumny ogłoszeniowe są podzielone na 8 łanów (szpal) tekstowe 4 łamy (szpalty)